

Giới thiệu Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu

Thể loại: ngôn tình hiện đại, sủng, cưới trước yêu sau, ngược, H, HE

Liệu thật sự sẽ có hạnh phúc giữa những cuộc hôn nhân được sắp đặt trước bởi sự sắp xếp giữa hai gia tộc tiếng tăm bậc nhất thành phố, và cuộc sống của hai nhân vật chính bị ràng buộc giữa hai từ HÔN NHÂN sẽ ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp mặt

Tại phía tây thành phố S, có một biệt thự lộng lẫy được xây dựng ở đó.

Căn biệt thự này rất rộng, tất cả được thiết kế theo màu trắng. Vườn hoa rộng lớn ở bên trong có trồng hoa tulip, hoa hồng và nha đam - Những loài hoa mà tiểu thư nhà này thích nhất.

Đúng như vậy, đây chính là Lục Viên, biệt thự của gia tộc Lục Thị. Tiểu thư ở đây không ai khác chính là Lục Mạnh Ái.

Đã 10 giờ sáng, trên chiếc giường màu hồng kia có một cô gái đang nằm say giấc. Tất cả món đồ trong phòng của cô đều là màu hồng, vì cô thích thế.. Nhưng cô lại không thích mặc đồ màu hồng, hơi ngược đời.

- Lục Mạnh Ái, cậu mau dậy cho tớ, đã 10 giờ sáng rồi.

Nghe tiếng gọi, cô chợt giật mình dậy, là tiếng của Kiều Ny. 10 giờ rồi sao? Nhỏ sẽ giết cô chết mất, hôm qua có hẹn với nhỏ đi mua sắm mà cô lại ngủ quên, aizz.

Miền man trong dòng suy nghĩ, tiếng guốc đi tới căn phòng của cô ngày càng gần, cô nhanh chóng lao tới tủ đồ lấy đại một cái đầm rồi bay thẳng vào nhà vệ sinh.

" Rầm "

- Lục Mạnh Ái, cậu là giỡn với mình??

Ngó nghiêng không thấy ai, nghe tiếng nước chảy trong toilet, Kiều Ny mới biết Mạnh Ái đã vào phòng tắm, liền " hừ " một tiếng rồi ngồi đợi.

10 phút.. 15 phút.. 25 phút

Mạnh Ái e ngại bước ra nhìn Kiều Ny bằng đôi mắt ngây thơ, năn nỉ:

- Mình xin lỗi mà, hôm qua vì thức khuya viết tài liệu nên mới như vậy. Đừng giận mình mà, được không?

Kiều Ny vẫn im lặng, mắt trừng tia sét nhìn Mạnh Ái đang năn nỉ mình, trong lòng cũng hơi dịu xuống con giận, nhỏ không thể giận cô được lâu đâu.

- Thôi mà, tối nay sẽ đền cho cậu, được chứ? Cậu muốn đi đâu tớ sẽ đi với cậu, đi mà.

Mạnh Ái tiếp tục nói tiếp, Kiều Ny nghe vậy mắt sáng rực lên. Vốn dĩ cô biết Mạnh Ái rất ghét bar club này nọ, nên hôm nay nhân cơ hội này sẽ dắt cô đi.

- Được thôi, nếu cậu có lòng thành như vậy thì tối nay đi bar với tớ? Cậu có chịu không?

Mạnh Ái trong lòng hơi đắn đo, nhưng vì Kiều Ny nên đi thử một lần xem sao.. Liền miễn cưỡng gật đầu đồng ý.

Nghe Mạnh Ái nói vậy trong lòng nhỏ như hốt được vàng, mọi khi rủ cô đi thì cô sẽ không bao giờ đi vì cô rất ghét nơi ồn ào. Hôm nay lại chịu đi khiến Kiều Ny vui mừng hết mức.

Chiếc xe Ferrari dừng trước trung tâm mua sắm V.I.P - Trung tâm mua sắm bậc nhất thành phố S này, chỉ dành riêng cho giới thượng lưu. Mạnh Ái hơi thắc mắc liền quay sang nhìn Kiều Ny, nhỏ hiểu ý liền giải thích:

- Là đi mua đồ, tối nay sẽ đi bar cơ mà không phải sao?

Mạnh Ái hiểu nên liền gật đầu rồi bước xuống xe cùng Kiều Ny. Hai cô gái bước xuống là thành trung tâm chú ý của mọi người, các ánh mắt đều dồn vào hai cô gái này.

Kiều Ny mặc một chiếc quần short ngắn màu xanh nhạt phối với chiếc áo thun Gucci màu đen bỏ vào thùng (trong quần). Chân mang đôi bata màu xanh hiệu Nike. Trông rất cá tính và xinh đẹp, đúng với tính cách của Kiều Ny.

Ngược lại với Kiều Ny, Mạnh Ái mặc một chiếc đầm màu trắng ngắn hơn đầu gối một tí. Chiếc đầm được thiết kế tinh khiết, thanh nhã và nhẹ nhàng. Hợp với tính cách của cô, chân thì mang đôi converse cổ thấp màu trắng.

Hai cô gái, mỗi tính cách khác nhau mà cũng chơi chung cho tới tận bây giờ, ai cũng hâm mộ hết.

Lượn một vòng khắp trung tâm, cả hai tay của Kiều Ny và Mạnh Ái xách cả chục cái túi hàng, nào là Gucci, Chanel, Nike, Guess,... thật ra thì Mạnh Ái chả bao giờ mua nhiều vậy đâu vì cô không thích tốn tiền của ba mẹ quá nhiều.

- Mạnh Ái, đi ăn nha, tớ đói meo rồi này.

Nghe Kiều Ny thò thẻ bên tay, cô vội nhìn xuống đồng hồ đeo trên tay, nhỏ nói đúng, mới đây mà 2 giờ chiều rồi ư??

- Đi ăn Lotteria nha, phía đối diện luôn kia, cho gần. Không thôi tớ và cậu sẽ chết đói mất.

- Được được.

Bây giờ là 6 giờ tối rồi, mới đây mà cô và nhỏ đã đi hết gần một ngày.

Về nhà, cô vệ sinh cá nhân sạch sẽ, mặc bộ đồ mà Kiều Ny mua. Thật sự là không quen lắm..

Áo crop top màu trắng ngắn hơn rốn, quần short ngắn làm lộ đôi chân dài vừa thon vừa trắng của cô ra. Mạnh Ái xõa tóc ra, mái tóc dài ngang lưng phần đuôi được uốn lọn, đánh thêm một miềng son, trông cô giờ đây như một thiên thần giáng trần.

Dù gì cũng phải chiều nhỏ một hôm, đành chịu đựng mà mặc..

Tiếng còi xe " bíp, bíp ", đó là Kiều Ny, cô vội vàng chạy ra rồi chào bác quản gia Chu rồi đi.

Tại bar Crayon, quán bar có tới 10 chi nhánh trên toàn thế giới do bang Thiên Hàn nắm giữ.

Đây là một quán bar lớn, vào được đây phải có thẻ thành viên, dành cho giới thượng lưu. Một đêm vô đây ăn chơi có thể tốn cả bạc tỷ là chuyện thường tình.

Lần nào cũng vậy, cô và Kiều Ny bước tới đâu là sẽ trở thành tâm điểm chú ý ở chỗ đó.

Mọi ánh mắt đều dồn về hướng này, cộng thêm tiếng nhạc xập xình khiến Mạnh Ái có phần khó chịu. Cô rất ghét nơi ồn ào, chỉ muốn ở một nơi trầm lặng.

- Kiều Ny, mình mặc như vậy có thiếu vải quá không?

Mạnh Ái e ngại nhìn Kiều Ny mà nói, đối với cô những bộ đồ này quá ngắn, thật sự quá ngắn luôn ấy.

- Cậu thử để ý coi mọi người mặc đồ ra sao? Chúng ta mặc như vậy là nghiêm chỉnh lắm luôn rồi.

Theo như lời của nhỏ, cô thử nhìn xung quanh. Đúng như vậy, ở đây chủ yếu người ta toàn mặc đồ hở hang, nào là cúp ngực, hở lưng.. thật sự rất nhiều.

- Xin hỏi hai cô dùng gì? - Là tiếng anh bồi bàn hỏi

- Whisky và trái cây, chỉ vậy thôi.

- Xin quý khách đợi một lát.

Kiều Ny thật quá đáng, chưa hỏi ý mình gì hết mà. Mạnh Ái quay sang lờn nhỏ một cái, nhỏ chỉ biết cười trừ.

Những chai Chivas và trái cây đều được dọn lên, Kiều Ny cầm một chai đưa trước mặt Mạnh Ái.

- Thôi, mình không uống đâu.

- Dù gì đã tới đây rồi mà, đại tiểu thư của tôi.

Kiều Ny vừa nói vừa chu chu cái mồm lên, làm Mạnh Ái không nổi.

- Được rồi cô nương, mình thua cậu.

Hóp một miếng mà cô đã ho sặc sụa, thật sự rất khó uống. Vậy mà nhỏ cứ ép cô uống hết chai này đến chai khác.

Tiếng nhạc càng lúc càng to cộng theo là những ánh đèn đủ màu sắc, đầu óc cô hơi choáng váng, liền mạn phép đi vào nhà vệ sinh.

Nước lạnh làm tinh thần cô đỡ hơn, vừa bước ra thì.. RẦM. Cô đụng phải ai đó, mắt chồm lên ngẩng, may mà có anh chàng nào đó giúp đỡ.. Nhưng mà anh ta nằm dưới cô nằm trên anh ta, làm mặt Mạnh Ái bất giác đỏ lên.

Vội vàng ngồi dậy xin lỗi rồi đi ra ngoài, để lại ai kia có bộ mặt khó chịu.

Thấy lâu quá mà Hàn Dương chưa ra, Từ Hy sốt ruột chạy vào xem thì đụng phải bộ mặt đầy sát khí của Hàn Dương.

- Cậu sao vậy?

- Tôi vừa bị người ta đụng trúng, hên cho cô ta hôm nay tâm trạng mình tốt, không thôi thì..

Ngất quăng giữa cầu, anh nở một nụ cười nham hiểm làm Từ Hy thấy lạnh cả sống lưng.

Mạnh Ái quay lại bàn với Kiều Ny, thấy nhỏ đang vô tư mà nhảy theo điệu nhạc, cô chỉ biết lắc đầu, bao giờ nhỏ mới chín chắn hơn được đây?

Có lẽ vì mệt nên 11 giờ hai cô đã lái xe về nhà..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Ép cưới

Một ngày mới lại đến, vì hôm qua uống nhiều nên đầu Mạnh Ái đau như búa bổ, cứ thế mà nằm lì trên giường không chịu xuống ăn sáng.

Đang xoay qua xoay lại bỗng " Reng.. Reng ", mắt nhắm mắt mở mà mở điện thoại lên nghe.

- Alo, Lục Mạnh Ái xin nghe

- Là mẹ đây, trưa nay ba mẹ sẽ về. Con chuẩn bị đi ba mẹ có chuyện muốn nói với con.

- Aaaa là mẹ sao, con sẽ chuẩn bị, mẹ về sớm nhé, con nhớ người lắm.

- Được rồi Ái Nhi, mẹ cúp máy đây con gái yêu.

- Vâng ạ.

Nghe ba mẹ về, cô vui mừng như chú thỏ con nhanh nhẩu chạy vào tắm rửa, vệ sinh cá nhân rồi lon ton bước xuống nhà.

Vì họ luôn đi công tác nên chỉ có cô ở nhà với Chu quản gia. Thật sự rất là buồn aaaaa ~.~

- Tiểu thư có muốn dùng bữa sáng không ạ?

- Dạ vâng ạ, hôm nay ăn gì thế Chu quản gia.

- Mì ý sốt bò, món con yêu thích đây.

Nghe tới đây, mắt cô sáng rỡ nhanh chóng ngồi vào bàn ăn. Chỉ có Chu quản gia hiểu cô, ông làm ở đây từ lúc cô còn nhỏ, chăm sóc cô tới tận bây giờ, ông cũng là một trong những người cô kính mến nhất.

12 giờ trưa

Nghe tiếng xe chạy vào trong sân vườn, Lục Mạnh Ái biết ngay đó là ba mẹ nên chạy xuống đón hai người.

Ông Mạnh Từ và bà Gia Kim vừa xuống xe đã nghe tiếng của con gái yêu gọi mình.

- Ba mẹ về rồi, con nhớ hai người lắm.

Vừa nói cô vừa chạy ra ôm hai ông bà vào lòng, mắt đã bắt đầu ngấn nước.

- Con gái lớn rồi mà còn khóc nữa, thôi nín đi nào, vào nhà với ta.

Ông Mạnh Từ nhẹ nhàng ôm con gái yêu vào lòng. Đã 20 rồi mà cứ như con nít, làm ông bà lúc nào phải lo lắng.

- Chu quản gia ông lấy mấy ly nước mát ra đây nha.

Mẹ cô từ tốn bảo, rồi ông bà cùng cô con gái yêu ngồi xuống ghế, mặt có vẻ hơi buồn nhưng vẫn gượng cười làm Mạnh Ái hơi lo lắng.

- Ba mẹ mệt ả?

- À không, không, Mạnh Ái, ba mẹ có chuyện muốn nói với con.

Ông Mạnh Từ nhẹ nhàng nói, khuôn mặt có hơi khó chịu, như gặp phải chuyện gì đó.

- Nước đây thừa phụ nhân.

Chu quản gia đặt từng ly nước xuống rồi quay người bước vô nhà trả lại không gian yên tĩnh cho 3 người.

- Ba mẹ có chuyện gì ả??

Mạnh Ái to mắt hiếu kì nhìn ba mẹ, linh cảm cô rất nhạy, có thể cảm nhận được điều gì đó không hay.

- Mạnh Ái, điều này ta thật sự cũng không muốn đâu.. nhưng mà đã như vậy thì thôi ta nói luôn. Từ lúc con còn trong bụng mẹ con, ông nội đã đặt sẵn hôn ước cho con với thiếu gia nhà họ Ngô. Bây giờ chính là lúc thực hiện giao ước đó, con sẽ kết hôn với Ngô Hàn Dương.

Khi ba cô vừa dứt lời, cô đang uống nước cũng bị sặc. Như không thể tin vào tai mình, Mạnh Ái nhẹ nhàng hỏi lại một lần nữa.

- Ba mẹ, hai người đưa con phải không? Đừng như vậy, con chỉ mới qua sinh nhật tuổi 20 thôi.

- Điều ta nói là sự thật Mạnh Ái à.. Hai ta đều không muốn, nhưng không được.

Mạnh Ái thấy mũi mình cay xè, hốc mắt ngấn nước, run rẩy nắm lấy tay mẹ mình:

- Mẹ à, không phải đâu đúng không? Con không muốn đâu mà.

Nhìn đứa con gái đáng yêu trước mắt, bà không thôi đau lòng. Sở dĩ bà cũng không muốn, chỉ là đã đặt sẵn GIAO ƯỚC.

Đưa con hai ông bà yêu thương từ nhỏ đến lớn, vì hai anh nó phải qua điều hành công ty bên nước khác nên tất cả tình yêu thương ông bà dành cho cô con gái út này, sao bây giờ lại phải thực hiện cái giao ước kia mà bắt ép nó kết hôn?

- Ba mẹ à, con còn nhỏ. Cũng không thể nào cưới được một người chưa từng gặp như thế, xin ba mẹ nghĩ lại được không?

Ông Mạnh Từ thờ dài.. Đối với đứa con gái cứng đầu này, chỉ có thể khất khe nó mới nghe lời.

- Không thể được, con lên chuẩn bị đi, ngày mai là đi gặp mặt nhà bên kia rồi.

- Con không muốn.. Thật sự không muốn.

Vừa nói xong cô chạy nhanh vào phòng, đóng cửa lại ngồi thụp xuống mà khóc nức nở.

Tại biệt thự Ngô Viên

- Hàn Dương, con còn nhớ cái giao ước kia chứ? Con và Mạnh Ái sẽ kết hôn.

Ba anh lãnh đạm nói như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Còn anh, vừa nghe xong câu này, mặt mày liền tối sầm xuống.

Lúc 22 tuổi anh có nghe ba mẹ nói qua về cái giao ước này, nhưng không ngờ lại được thực hiện.

Miền man trong dòng suy nghĩ này giờ, mới Hàn Dương nở một nụ cười nham hiểm rồi gật đầu đồng ý kết hôn.

Ông Minh Thúc và bà Mỹ Hoa không tin rằng con mình lại đồng ý nhanh như vậy nên có chút khó hiểu. Nhưng sau đó lại không màng tới mà vui vẻ nói tiếp.

- Được, vậy ngày mai chúng ta đi gặp mặt.

Hàn Dương bước thẳng lên lầu, để lại hai ông bà ngồi đó nhìn mà lắc đầu ngao ngán, đứa con này thật sự đến ông bà cũng không hiểu nổi.

Lên tới phòng, anh hướng thẳng ra ban công ngồi ngắm phong cảnh, nhâm nhi chút trà nóng. Rút trong túi áo ra chiếc điện thoại, anh gọi cho Hàn Lục.

- Lục, tôi cho cậu 5 phút điều tra ngay cho tôi Lục Mạnh Ái, con gái của gia tộc Lục Gia, năm nay 20 tuổi rồi gửi qua mail.

Chưa đợi đầu bên kia nói thêm điều gì, anh liền nhanh chóng dập điện thoại rồi đi vào nhà vệ sinh. Thân thể với làn da trắng, body 6 múi liên tục được tôn lên dưới làn nước.

Làn nước mát xả xuống làm tâm trí anh thoải mái hơn, dạo này anh rất nhiều công việc ở tập đoàn cũng như ở bang cần giải quyết. Bây giờ thêm cái giao ước này khiến anh phải bận rộn thêm nữa, thật sự rất bức mình..

Hàn Dương mặc bộ đồ ngủ màu xanh đen dài ở nhà rồi nhanh chóng bước ra bàn làm việc. Mở máy tính lên liền thấy mail của Hàn Lục gửi qua, anh nhếch môi cười, Hàn Lục ngày càng làm việc hiệu quả, khiến anh rất hài lòng.

(hanluc@gmail.com) to (ngohanduong@gmail.com)

- LỤC MẠNH ÁI, con gái đời thứ 7 của gia tộc Lục Gia, cha là Lục Mạnh Từ và mẹ là Từ Gia Kim

- Tốt nghiệp loại giỏi ngành IT đại học Harvard của Mỹ (IT: công nghệ công tin)

- Cao 1m70, nổi bật với đôi mắt xám tro, làn da trắng hồng...

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Quá khứ

Đọc qua loa rồi Hàn Dương tắt máy, đôi mắt ấy nhắm nghiền lại như đang suy nghĩ thứ gì đó quan trọng.

- Là cô gái mình gặp ở quán bar hôm ấy sao? Thì ra cũng là một kẻ bản thù ngoài xã hội.

Nụ cười ấy, rất giống với người con gái năm xưa, người mà anh từng rất yêu và bây giờ cũng vậy.

" RẦM "

Bàn tay đỏ ửng lên, Hàn Dương đã dùng lực khá mạnh để đập xuống bàn.

- Chết tiệt, mình lại nghĩ về cô ấy nữa rồi.. Lục Mạnh Ái, cô căn bản không có cửa để so với cô ấy đâu.

5 năm trước

Ngô Hàn Dương và Triệu Minh Ngọc căn bản đã quen nhau được 2 năm, từ năm 18 tuổi.

Họ là cặp đôi tiền đồng ngọc nữ, nam đẹp nữ xinh, không có lời lẽ nào có thể chê bai được cặp đôi này.

Hàn Dương anh từ lúc bắt đầu quen cô đã giấu cái thân phận người thừa kế Ngô Thị này với Minh Ngọc, anh chỉ muốn có một tình yêu bình thường như bao người với cô. Đợi khi nào thích hợp anh sẽ nói ra.

Ánh mắt, khuôn mặt, nụ cười của cô luôn làm anh say mê đến mức điên đảo. Nói làm sao đây? Cô là một cô gái hiền lành, ngoan ngoãn, nhưng gia thế lại không mấy khá giả, ba cô mất sớm, chỉ còn lại mẹ và cô nhưng mẹ lại bị bệnh nặng. Anh yêu cô, không màng tới nhân phẩm của cô hay chuyện gia đình, chỉ đơn giản là yêu.

Vốn dĩ cả hai có thể hạnh phúc đến bây giờ nhưng.. buổi chiều hôm ấy chính là ngày đã phá nát trái tim anh, khiến anh trở nên lạnh lùng và độc đoán như

bây giờ.

Ngày kỉ niệm hai năm quen nhau, anh nói anh bận việc nên không thể đi chơi cùng cô. Đó chỉ là cái cớ, sự thật thì anh muốn làm cho cô bất ngờ, anh muốn cầu hôn cô.

Anh cầm một bó bông hồng đỏ đến trước cửa nhà cô, đằng sau là một hộp đen, trong đó đựng chiếc nhẫn kim cương 15 kara anh kêu người làm riêng cho cô.

Anh là muốn cầu hôn cô!!

Cô bước ra với một chiếc đầm đỏ ôm sát cơ thể lộ ra 3 vòng đều đặn, mái tóc được xõa ra trông rất đẹp.. Nhưng trông cô lại rất vui.

Hàn Dương nhanh chóng núp sau gốc cây gần đó nhìn, nắm ngón tay bắt đầu xiết chặt lại khi thấy cô ôm hôn người đàn ông khác. Tất cả cuộc trò chuyện anh đều nhớ rất kĩ.

- Yaaaa anh yêu, hôm nay anh thật là bảnh nha.

- Hôm nay em không đi với hân ta sao?

- Hứ, hân ta bận rồi, kệ cái tên nghèo mạc ấy, em với anh đi thôi.

Minh Ngọc vừa định ngồi lên chiếc xe đất tiền kia thì anh bước ra nắm tay cô lại.

- Ô ơ anh.. anh

- Cô chính là lừa dối tôi?

- Em..em

- Nói, có phải như vậy không?

- Ừ chính là như vậy, anh nhìn xem anh tài sản riêng cũng không có thì cho tôi được những gì hả? Sẵn tiện đây tôi nói luôn, đây là chồng sắp cưới của tôi. Anh cũng thấy rồi chứ? Tôi và anh đường ai nấy đi, không phiền hà tới nhau.

Nghe Minh Ngọc nói vậy, anh dần dần buông lỏng cánh tay ra, đôi mắt mơ màng nhìn người con gái trước mặt.

- Sẽ có một ngày em hối hận vì đã đối xử với tôi như vậy.

Từ lúc đó, anh sa vào rượu chè, sáng ở tập đoàn thì làm việc bộn bề, tối thì lại tìm tới rượu để không buồn nữa. Nhưng tất cả đều là không thể.. Anh không thể quên hình bóng ấy.

Hình ảnh ấy như chiếm lấy tâm trí anh, mất khoảng 2 năm để anh xây dựng lại từ đầu và tiếp quản công ty từ tay ba anh.

Nói anh quên Minh Ngọc thật sự cũng không đúng.. Chỉ là cất ở một nơi sâu trong tim, vết thương ngày ấy vẫn chưa lành. Chỉ cần cô quay về, anh sẽ mặc kệ tất cả mà ở bên cô.

- Minh Ngọc, anh rất nhớ em.

Hôm nay là ngày gặp mặt của hai bên gia đình. Cuộc hẹn được đặt tại nhà hàng 5 sao XX trên lầu 10.

Cô diện một chiếc đầm tay dài đơn giản màu trắng, dài hơn đầu gối. Đầm này được kết hợp với hoa văn và ren rất đơn giản, nhưng nó lại tôn lên được sự quý phái của cô.

Mạnh Ái cùng ba mẹ đi đến nhà hàng trước và chờ đợi. Cờ 15 phút sau thì ba mẹ hân ta cũng tới, nhưng lại không có hân.

- Đây là Mạnh Ái sao? Cháu càng lớn càng đẹp nha. - Bác gái nói với giọng vui mừng

- Dạ vâng cháu cảm ơn hai bác, mời hai bác ngồi.

Khỏi cần nói thì ba mẹ của Ngô Hàn Dương rất ưng ý đứa con dâu này, dù có thế nào thì ông bà cũng bắt thẳng con trai kia cưới con bé này.

- Sao chúng tôi chưa thấy thằng bé tới?? - Ba cô lo lắng nên hỏi.

- À, nó bận công việc xít nữa sẽ tới ấy mà.

Trong đầu Mạnh Ái rất mong lung, cái người tên Ngô Hàn Dương kia dung mạo thật sự ra sao? Tại sao ba mẹ lại thích tới vậy? Haizzzz

Ở một nơi khác, đúng hơn là trong khách sạn.. Crooked 5 sao của thành phố S.

- Ừm.. ừm mạnh lên, aaa mạnh.. lên.. dương

- ừm..ừm

Đó là tiếng rên rỉ của Hàn Dương và người đàn bà lơ đãng kia.

- Ừm

Hàn Dương chuẩn bị đến lúc bắn ra thì anh rút ra, đơn giản vì anh không muốn ai mang con của anh..

Cốc, cốc

- Thừa chủ tịch, đã đến giờ hẹn. - Giọng Hàn Đại nói với Dương.

- Ừ lui đi.

Anh bình tĩnh đi xuống mặc đồ chỉnh tề ngăn nắp lại. Thấy một tờ chi phiếu xuống, á kia thấy vậy liền cúi xuống lấy rồi nhoẻn miệng cười.

- Lục, chở tôi tới nhà hàng XX.

- Vâng thiếu gia.

Đúng 10 phút sau, chiếc xe Lamborghini của Hàn Dương đã đậu trước nhà hàng XX

Hàn Dương một thân tây màu xám hãng Armani bước xuống xe kéo theo đó là hàng chục ánh nhìn anh với sự ham muốn. Nhưng anh chẳng màng nhìn lấy dù chỉ một lần mà đi thẳng vào bên trong tiến tới thang máy chuyên dụng cho những khách hành sử dụng phòng V.I.P.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Yêu anh từ cái nhìn đầu tiên

" Ting "

Cửa thang máy mở ra, Hàn Dương một mạch bước tới phòng V.I.P mà cả nhà đang đợi anh ở đó để xem mặt.

- Ba mẹ con đã tới, chào cô chào chú.

Hàn Dương cúi đầu chào ba mẹ của Mạnh Ái lễ phép. Nghe tiếng chào, cô ngước mặt lên, đập vào mắt cô là khuôn mặt tuấn tú đó.

Thân hình to cao, khí chất từ người anh tỏa ra thiết tình không thể chê vào đâu được. Tim cô đập chậm một nhịp rồi đập nhanh dần dần lên.

- Hàn Dương đây à, cháu càng lớn càng chừng chặc nha. Thôi ngồi xuống đi, còn kia là Mạnh Ái con gái của cô chú.

Mẹ cô nhỏ nhẹ nói với anh, dù đã giới thiệu nhưng chỉ có một mình cô nhìn hấn, còn hấn thì không buồn liếc nhìn mặt cô dù chỉ một lần.

Trong suốt quá trình hai bên nói chuyện vui vẻ, chỉ có mình cô và anh ngồi im không nói lời nào. Cũng không phải là cô ngồi im nữa, chỉ là đôi mắt không yên phận của cô cứ dán lên người ngồi đối diện.

- Mạnh Ái, chẳng lẽ mày yêu anh ta từ cái nhìn đầu tiên? Ày ày không có đâu.

Mạnh Ái nhanh chóng gạt bỏ cái suy nghĩ kia qua một bên rồi tự gõ đầu mình một cái. Nhưng mà hấn vẫn vậy, mắt vẫn chăm chú vào đồng thức ăn trên bàn mà không thèm nhìn cô, tên đáng ghét này!!

- Vậy chúng ta thống nhất nhé, tuần sau hai đứa liền làm đám cưới.

Đó là lời ba mẹ của Hàn Dương nói làm cô và anh đều bị giật mình quay sang nhìn người lớn với ánh mắt khó hiểu??

- Ba mẹ sao lại vội như vậy? _ Hàn Dương im lặng này giờ mới chịu lên tiếng. Đối với người khác anh lạnh lùng, là đáng tối cao.. Còn đối với ba mẹ thì anh một mực nghe lời để ông bà vui lòng.

- Sao đây anh kia? Cả con và Mạnh Ái đều lớn rồi cưới nhau có tốt hơn hay không?

Nghe mẹ anh nói vậy, Mạnh Ái cũng lắc đầu ngán ngẩm, còn riêng Hàn Dương thì đôi mắt hằm lên tia tức giận.

Bàn xong mọi thứ thì mọi người ai về nhà nấy.

Trên đường về Lục Gia cô đã suy nghĩ rất nhiều về thân hình, ánh mắt và giọng điệu của anh.. Không lẽ cô thật sự thích anh?? Không thể, anh lạnh lùng thế cơ mà, cô lại thích tuýp người ấm áp.

- Chào Chu quản gia cháu mới về.

- Chào ông chủ, phu nhân và tiểu thư mới về

Tính cô là vậy, gặp người lớn tuổi hơn đều cúi đầu chào lễ phép đó là điều đầu tiên khi còn nhỏ ba đã dạy cho cô.

- Ba mẹ, con có chuyện muốn nói.

- Sao thế con, ngồi xuống đã

Mạnh Ái suy nghĩ mãi mới dám nói ra điều này

- Tại sao phải cưới sớm thế ạ? Con còn nhỏ cơ mà.

- Tất cả đã được sắp đặt, con đừng nói nữa vô ích, mau lên phòng nghỉ ngơi đi.

- Thôi nào mình từ từ thôi. _ Mẹ cô nhẹ nhàng khuyên bảo ông.

Mạnh Từ ba cô đột nhiên gắt lên, cô cũng đành chấp nhận chứ cũng không biết sao nữa, lui thui quay mặt đi về phòng.

Những lúc có chuyện buồn, cô không ai muốn ai phải lo lắng, nhất là ba mẹ, hai anh và Kiều Ny.. Nên cô toàn im lặng? Có người hỏi cô lúc cô buồn nhất sẽ ở bên ai và gục đầu khóc? Mạnh Ái sẽ nhẹ nhàng mỉm cười và nói là con nhờ bông Doraemon của hai anh tặng cô lúc sinh nhật 15 tuổi.

Mỗi lần buồn hay khóc, Mạnh Ái đều bầu bạn với nó..

Sáng nay khi Mạnh Ái dậy liền thấy cuộc gọi nhớ của Kiều Ny gọi cho mình vào 2 phút trước, cô hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, cứ thế liền nhấn nút gọi lại.

- Mạnh Ái, sao cậu không nói gì với mình?? _ Kiều Ny nói với giọng ghen ngào

- Chuyện gì cơ chứ?? _ Đến giờ này Lục Mạnh Ái cô đây hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra.

- Cậu bật TV lên coi đi, nhanh lên rồi nói mình nghe.

Nghe theo lời Kiều Ny, cô bật TV lên, đập vào mắt cô là tin tức:

" Tiểu thư gia tộc lừng lẫy Lục Gia là Lục Mạnh Ái sẽ kết hôn với chủ tịch tập đoàn đứng đầu thế giới Ngô Hàn Dương. Lễ cưới được coi là một lễ cưới thế kỉ khi hai bên gia đình đều là những tập đoàn danh tiếng. Buổi lễ sẽ được diễn ra vào ngày YY tháng YY năm XXYY tại nhà hàng XX trong suốt quá trình diễn ra sẽ được canh phòng nghiêm ngặt, chỉ có những khách khứa được mời đến mới được tham gia. "

Đầu cô lúc này nổ một tiếng " oành ", cái gì? Tại sao lại lan rộng chuyện này ra, Mạnh Ái chỉ biết đứng chôn chân tại chỗ mặc cho nước mắt bắt đầu rơi lã chã.

Kiều Ny khi thấy Mạnh Ái im lặng liền sốt ruột mà hỏi:

- Mạnh Ái, cậu không chứ kể lại cho mình nghe đi.

Cô lúc này mới hoàn hồn lại, nước nờ nói:

- Kiều Ny, đám cưới này thật ra là một cuộc giao ước giữa hai bên gia đình, mình thật sự không muốn lấy anh ta đâu, vốn dĩ mình chỉ có mình yêu anh ta,

còn anh ta không yêu mình.

Nghe Mạnh Ái nói, nhỏ mới hiểu ra, thì ra cô phải chịu cái cảnh hôn nhân ép buộc này, nếu là nhỏ, nhỏ cũng sẽ như cô thôi, thật sự không muốn cưới một người mình không quen biết và quan trọng hơn hết..... là đám cưới này không có đủ tình yêu từ hai phía.

- Mạnh Ái, cậu nghe mình nói, không khóc nữa, gặp nhau được không??

- Được, cậu qua rước mình đi.

Kiều Ny qua rước cô rồi chờ tới quán cà phê Last Dance, sở dĩ hai cô rất thích quán này, không ồn ào mà chỉ trầm lặng, ngồi ở đây tâm sự lúc này có lẽ là thích hợp nhất rồi.

Mạnh Ái bày tỏ hết bầu tâm sự trong lòng của mình cho nhỏ nghe, cô khóc rất nhiều, thật sự rất nhiều.. Kiều Ny kể bên cũng chỉ biết an ủi vỗ về, nhỏ hiểu cảm giác của cô lúc này.

Tối hôm đó về nhà, cô lặng lẽ lên phòng và không thèm ăn gì hết khiến cho ông bà Lục thật sự lo lắng. Chỉ còn đúng 5 ngày nữa, là cô sẽ phải cưới anh. Cuộc hôn nhân chỉ có Mạnh Ái yêu Hàn Dương, còn anh không yêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chính thức trở thành vợ chồng

Hôm nay Mạnh Ái thức dậy với một tâm trạng không mấy thoải mái, vậy là chỉ còn 4 ngày nữa sẽ tới lễ kết hôn, đầu óc cô giờ đây rất rối bời, không tin mọi chuyện diễn ra nhanh tới như vậy.

Đột nhiên cô nhớ tới những cặp đôi trước khi kết hôn đều phải sắm sửa đồ cưới, nhẫn cưới, và nhiều thứ khác. Tại sao anh ta không ném xia gì hết?

Đi xuống dưới ăn sáng, Mạnh Ái thấy ba mẹ đã ngồi đợi, liền nở một nụ cười ấm áp.

- Chào buổi sáng ba mẹ.

- Chào buổi sáng Ái Nhi, ngồi xuống ăn sáng luôn này. _ Ba cô nói

Buổi ăn diễn ra xôm xả, cô biết chỉ còn ở chung với ba mẹ thêm 4 ngày nữa thôi nên trong bữa ăn luôn kiếm cách tạo dựng tình tiết mới để cả nhà vui vẻ bên nhau. Đến khi gần ăn xong, cô mạnh dạn hỏi chuyện với ba mẹ:

- À ba mẹ, vậy còn đồ cưới, nhẫn cưới mọi chuyện ai sẽ lo??

Ba mẹ nghe con gái nói vậy liền vui mừng khôn xiết nghĩ rằng con mình đã chấp nhận cuộc hôn ước này, trong lòng nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

- Mẹ quên nói với con, một xú 9 giờ sẽ có người mang áo cưới lại cho con, mọi thứ còn lại bên chồng con sẽ lo chu toàn mọi thứ.

- Vâng ạ.

Nói xong Mạnh Ái xin phép đi lên lầu, vừa vào, cô ngồi thụp xuống khóc. Đòi người con gái quan trọng nhất là đám cưới và mang thai 9 tháng 10 ngày lần đầu. Ấy vậy mà nhẫn cưới, áo cưới là tự người ta lo hết, cô không phép được chọn gì hết. Thật là bất công, chỉ vì muốn ba mẹ vui lòng mà cô phải chấp nhận cuộc giao ước ngang trái này, ông trời không hiểu cho cô.

Đúng giờ hẹn, đã có người mang áo cưới tới, ba mẹ đều tới tập đoàn hết nên Chu quản gia đem lên cho cô

Cốc, cốc.

- Tiểu thư, đồ của cháu đây.

Mở cưới ra, Chu quản gia đưa cho cô một cái vali bự, cô vui vẻ đón nhận

- Cảm ơn chú ạ.

- Ái Nhi, con thật sự rất buồn đúng không??

Bị đánh trứng tim đen, cô giật mình, sau đó nở một nụ cười nhẹ thay cho lời thú nhận.

- Chú chăm cháu từ hồi nhỏ, tính cháu ra sao chú hiểu rõ nên có gì phải nói ra. Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén thôi, chắc chắn cháu và cậu kia ở chung không sớm thì muộn cũng yêu nhau.

Nói xong, Chu quản gia rời đi để lại cô với mớ suy nghĩ hỗn độn về câu nói " Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén "

Cô mở vali ra, đó là một chiếc váy cưới rất đẹp. Tà váy dài hơn một mét với thiết kế đuôi cá, trên đó là phần ren và những họa tiết màu bạc trông rất đẹp mắt. Đằng sau lưng là một lớp ren mỏng phủ lên cũng có những họa tiết màu bạc như vậy.

(Ảnh minh họa)

(Ảnh minh họa)

Bên trong cũng có guốc hợp tông với bộ váy cưới này.

Dù gì thì cái ngày đó cũng tới, đó là ngày kết hôn. Nó được diễn ra sang trọng với màu chủ đạo là trắng, thể hiện cho sự tinh khiết và trang trọng. Xung quanh được bố trí rất nhiều vệ sĩ, an ninh rất chặt chẽ, chỉ có những khách được gửi thiệp cưới mới được tham gia. Rất nhiều doanh nhân, cô đồng trong và ngoài nước tham gia rất nhiều, vì họ đều là bạn làm ăn với Ngô Thị và Lục Thị.

Trong lòng Mạnh Ái đang rất hồi hộp, dù gì cô là người yêu anh ngay từ cái nhìn đầu tiên nên thôi kết hôn với người mình yêu cũng không sao.

Mọi người đã có mặt đầy đủ, riêng duy nhất một người chưa đến đó là anh - Hàn Dương.

Điều đó khiến cho mọi người lo lắng, cả cô cũng vậy. Không lẽ anh không chấp nhận cuộc hôn nhân này?

- Mạnh Ái _ Mẹ cô bước vào phòng trang điểm với cô

- Mẹ, có chuyện gì ạ??

- Con kết hôn, sau đó về nhà người ta phải sống cho hạnh phúc đấy. Ba mẹ xin lỗi vì đã phải ép buộc con như vậy.

Nghe bà nói, Mạnh Ái sụt sùi rung rung nước mắt, ôm bà vào lòng thật chặt.

- Con không sao, con hứa lâu lâu sẽ về thăm ba mẹ mà.

- Lớn rồi đừng khóc nữa, hôm nay là ngày kết hôn đấy.

5 phút trước khi bắt đầu buổi lễ, Hàn Dương đã tới.

Cô được ba dắt tay đi từ từ trên thảm đỏ tiến tới sân khấu trong sự trầm trồ và khen ngợi của mọi người. Dáng người của Mạnh Ái rất hợp để mặc chiếc váy cưới này, nó tôn lên được sự quý phái và tinh khiết của chính nó và người mặc.

- Ta giao con bé lại cho con. _ Ba cô Lục Mạnh Từ nói với anh.

Hàn Dương không nói gì, chỉ gật đầu nhẹ biểu hiện cho sự đồng ý rồi bắt đầu đi nắm lấy tay cô. Cách nắm tay của anh rất hồ hởi làm cho Mạnh Ái có chút hụt hẫng.

Mạnh Ái ngước lên nhìn Hàn Dương, cô đứng hình vài giây, thật sự không có gì chê bai được anh. Rất đẹp, rất đẹp là đằng khác. Hàn Dương khoác lên người bộ suits cũng hãng Savile Row màu xám, hãng này thiết kế những kiểu vest có phong cách Anh quốc, cổ điển và phong cách. Tôn lên được dáng vẻ lạnh lùng, ngạo mạn của anh.

(Ảnh minh họa)

(Ảnh minh họa)

- Ngô Hàn Dương, con có đồng ý làm chồng của cô Mạnh Ái đây không? Sẽ chăm sóc, che chở và yêu thương cô ấy như chính sinh mạng của con.....

Cha xúr cất lên tiếng nói phá vỡ bầu không khí im lặng trong nhà thờ

- Tôi đồng ý _ Hàn Dương nói một cách dứt khoát

- Còn Lục Mạnh Ái.....

Đến lượt cha xức hột Mạnh Ái, cô có vẻ bất ngờ

- Tôi.. tôi đồng ý.

Thấy cô ngập ngừng rồi mới nói đồng ý, Hàn Dương có chút khó chịu nhìn cô, ánh mắt hiện rõ lên tia phẫn nộ.

- Vậy ta tuyên bố, hai con chính thức trở thành vợ chồng, hai con có thể đeo nhẫn cho nhau.

Sau khi đọc lời tuyên thệ ở nhà thờ, mọi người chuyển sang nhà hàng gần đó để ăn mừng. Đó là nhà hàng XX, là nhà hàng hôm trước hai gia đình gặp nhau. Ba mẹ Hàn Dương thuê ở đó là có mục đích, vì đây là nơi hai đứa nhỏ gặp nhau lần đầu nên tổ chức tiệc cưới ở đây luôn.

Phải tiếp khách trong bộ váy cưới như thế này, mang đôi guốc cao mà đi nhiều vòng quá Mạnh Ái bắt đầu thấy đau ở chân, chắc có lẽ đã sưng lên rồi.

Còn Hàn Dương vẫn bình thường như không có gì xảy ra và cứ kéo tay cô đi hết bàn này tới bàn khác mặc cho chân cô đang rất đau đến mức cô phải gất gồng lên.

- Nè, anh từ từ thôi, chân tôi đau quá.

- Chân cô đau thì có liên quan tới tôi?? Đi nhanh lên một chút.

Nghe anh nói như vậy, không biết vì sao cô cảm thấy buồn, rất buồn.

Về ngoài thì cô luôn sánh đôi cùng anh đi tới các bàn để nâng ly chúc mừng, cười nói vui vẻ nhưng đâu ai biết được nụ cười trên môi anh và cô chỉ là giả tạo. Ai cũng tưởng đây là một cặp hợp nhau, một đám cưới thể ki nhưng sự thật không phải, chỉ có cô thích anh, yêu anh còn anh thì không.

Gần khuya tiệc mới tàn hết, mọi người dần dần ra về.

Cô đang ngồi bên trong phòng trang điểm xoa bóp cái chân đang tấy đỏ lên, thì anh hai và anh ba của cô đi vào.

- Ái Nhi, em sao thế? _ Lục Gia Thiên lên tiếng hỏi.

- Aaa anh hai, anh ba _ Cô mặc kệ cái chân đang đau, chạy lại ôm hai người anh vào lòng.

- Đám cưới rồi không phải con nít đâu cô nương _ Chấn Hào lên tiếng nói với cô em gái bé bỏng này của mình.

- Không thèm, em tưởng hai anh không về dự đám cưới của em được chứ, thật là cảm động nhaaa ~.~

- Ngốc, sao mà không về được, anh với anh hai chỉ có mình em là bảo bối thôi đấy. _ Gia Thiên cốc lên đầu cô một cái rồi nói

- Đau.. Anh hai coi kia, anh ba đánh em. _ Mạnh Ái nũng nịu với Chấn Hào

Chấn Hào liếc Gia Thiên một cái làm anh lạnh sống lưng, trong nhà cùng chiều Mạnh Ái nhất đó là Chấn Hào, chuyện đó khỏi nói ai cũng biết.

- Thôi được rồi, ngày mai anh hai và anh ba đều quay về nước làm việc, em ở đây phải ngoan đó, ráng làm một người vợ tốt của người ta nha _ Chấn Hào vừa nói vừa nheo cái mắt của em gái mình.

- Thật sao _ Mạnh Ái nhìn hai người anh mình nói với giọng ỉu xiu.

- Ái Nhi ở đây ngoan nhé, hai anh sẽ sớm về thăm em thôi. _ Gia Thiên nói với giọng nhỏ nhẹ nhất có thể.

- Anh hai với anh ba hứa nha.. _ Nói rồi Mạnh Ái đưa ngón tay út của mình ra móc quéo với hai Chấn Hào và Gia Thiên.

Chấn Hào và Gia Thiên chỉ biết cười rồi lắc đầu với tính cách nhõng nhẽo của đứa em này, sau đó cũng đưa tay lên móc quéo.

Mạnh Ái đợi mãi không thấy Hàn Dương đâu, ba mẹ anh thấy vậy mới kêu vệ sĩ chở về cô về nhà trước, chỉ có hai ông bà biết đứa con quý tử này lại đi chơi nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đêm tân hôn

Trở về tới nhà Hàn Dương, à không là nhà của Mạnh Ái và Hàn Dương mới đúng là đã hơn mười một giờ tối.

Mạnh Ái cúi chào người tài xế rồi quay vào bên trong, căn biệt thự này rất rộng, nó còn rộng hơn cả Lục Viên làm cô có chút bất ngờ.

Cổng ngoài được sơn màu đen cao chọc trời với hai con hổ đá được xây kế bên, nhận ra cô, một người vội ra mở cổng:

- Phu nhân đã về, xin mời cô vào trong. _ Vì lúc trước ông bà chủ có về đây và cho bà xem hình phu nhân nên bà dễ dàng nhận biết.
- À dạ, dì cứ gọi con là Mạnh Ái hay Ái Nhi được rồi. Dì tên gì cho con dễ xưng hô?
- Gọi ta là Trần quản gia được rồi _ Bà quản gia thật sự rất thích cô gái này, dù mới gặp nhưng bà thấy rất hiền lành mà ngoan ngoãn nữa. Không như những cô gái đánh đá chua ngoa trước mà thiếu gia đưa về.
- Vâng ạ _ Mạnh Ái cúi đầu hiền từ đáp lại.

Bước vào trong, tất cả đều được bố trí, sắp xếp theo tông màu tối đó là xám và đen. Tạo nên sự huyền bí cũng không kém phần sang trọng của chủ nhân ngôi nhà này.

- Để đi giúp con mang đồ lên, phòng thiếu gia ở trên tầng hai. _ Quản gia Trần phá tan bầu không khí im lặng này giờ, bà thật sự thấy cô rất hiền, còn rụt rè nữa.
- A thôi được rồi, con tự mang lên được. Khuya rồi đi đi nghỉ sớm đi, anh ấy có về cũng để con mở cổng cho ạ.
- Ấy như vậy sao mà được, dì giúp con cho.

Biết mình không thể cãi lại, Mạnh Ái vui vẻ gật đầu đồng ý. Quản gia Trần và cô bê hết đồ lên lầu rồi bà xin phép về phòng.

Bước vào phòng, phòng của anh chủ yếu theo tông màu xám đen và trắng, sự phối hợp rất đẹp. Chính giữa đặt một chiếc giường kingsize màu trắng, phía bên trái là ban công còn phía bên phải là tủ đồ. Đối diện giường là TV màn hình cong đời mới nhất, còn nhìn xéo qua là một bộ ghế sofa màu đen. Cái làm cô thấy lạ nhất là trong phòng có 2 cánh cửa, một cái là nhà vệ sinh còn một cái là gì?? Theo bản năng, cô đi vào đó, là một phòng quần áo rất là nhiều nha. Quả thật rất tiện lợi.

Cô tắm rửa cũng đã xong mà anh vẫn chưa về, cô đã cho bác Trần đi nghỉ nên bản thân phải ngồi đợi anh ở đây.

Mạnh Ái đi lòng vòng trong nhà xem thử, ở đây có 3 lầu và thật sự rất rộng. Phòng của cô và anh ở lầu 2, lầu này có 4 phòng, hai phòng ngủ, một phòng làm việc của anh và một phòng nữa, nhưng lại không mở ra được.

Ngồi đợi cũng chán, cô xuống phòng khách ngồi xem TV đến nỗi ngủ gật cũng không biết. Chỉ khi nghe tiếng động cơ xe ngoài sân vườn, Mạnh Ái mới chợt tỉnh dậy.

Thấy Hàn Dương say xỉn, cô có vẻ lo lắng định chạy lại dịu anh, nhưng. . . kế bên anh lại có một cô gái khác. Cô ta ăn mặc hở hang, bộ váy màu đỏ ngấn cấn cọt, ở phần trên cúp ngực lộ ra bộ ngực to phập phồng của ả.

- Hàn Dương anh đã về _ Mạnh Ái cố gắng nói từng chữ.

Hàn Dương không mấy may đến, cứ để ả đi lên lầu, hiện ngang không thèm ném xia đến cô, như là người vô hình.

Trên cầu thang, anh còn xoa nắn bộ ngực của ả ngay trước mặt cô, làm cho cô thấy rất khó chịu nhưng dù gì cũng phải nhịn.

- Lục Mạnh Ái cô lên đây cho tôi _ Từ trên lầu phát ra tiếng nói đang hét lớn kia làm cô giật nảy mình.

Ba chân bốn cẳng chạy lên lầu, trước mắt cô là thân thể lồ lộ của anh và ả ta.. cô như chết đứng tại chỗ.

- Đứng đó làm gì, lấy hết đồ đạc của cô qua phòng khác, đừng ở đây làm hỏng chuyện vui của tôi. _ Hàn Dương vừa nói vừa vuốt ve cơ thể của người nằm dưới anh.

- Nhưng. mà

- Tôi nói dứt ngay!! _ Hàn Dương gắt gỏng nói với cô.

Mạnh Ái ngậm ngùi lấy đồ qua phòng khác, trong đầu cứ nghĩ tới hình ảnh đê tiện hồi nãy không khỏi rợn người.

Căn phòng này cũng không tệ, nó vừa đủ để cô nghỉ ngơi ở đây. Tuy nhỏ hơn phòng của anh, nhưng cô lại thích căn phòng nhỏ nhỏ ấm áp như này.

Còn ở bên căn phòng kia, hai người đang quần lấy nhau mà không thèm đóng cửa, cứ để như vậy.

Hàn Dương trong cơn say không biết mình đang làm gì, cứ như vậy mà làm với ả. Anh nãy giờ cứ trêu ghẹo bên dưới cửa ả làm ả rên lên những tiếng dâm dăng rợn người..

- Dương.. ẹ.. lên.. em muốn

- Được thôi bé cưng _ Nói xong, Hàn Dương bắt đầu cho cự vật vào bên trong ả, động thân rất mạnh bạo.

- Aa.. Aaa đã.. quá..... Dương mạnh..lên

Tất cả đều lọt vào tầm nhìn của cô, vốn chỉ định đi xuống rót nước uống, không ngờ lại thấy được cảnh này.. tim cô như bị anh chĩa vào. Chạy về phòng đóng cửa lại, Mạnh Ái ngồi thụp xuống khóc. Đôi mắt màu xám tro giờ đây đang phủ lên một lớp u buồn.

Sáng hôm sau

Có lẽ vì hôm qua quá mệt nên Mạnh Ái ngủ rất sâu, Hàn Dương đến tận phòng gõ cửa đã 3 lần nhưng vẫn không có động tĩnh gì khiến anh bức bối.

- Cô, dậy đi _ Hàn Dương nói nhẹ nhàng nhất có thể, anh là đang cố kìm nén cơn giận của mình.

- Aa mẹ cho con thêm 5 phút nữa _ Mạnh Ái nhắm tưởng đây là mình nên nhựa nhựa.

Trên mặt Hàn Dương lúc này đã có một vạch đen trước mắt, gất lên với cô:

- Lục Mạnh Ái cô dậy ngay cho tôi.

- À ừm.. Anh có gì muốn nói sao? _ Mạnh Ái bị anh làm giật mình.

- Tôi cười cô về, à không bị ép cười mới đúng không phải để cô suốt ngày ngủ rồi ăn, dậy ngay đi xuống dưới làm việc. _ Hàn Dương lần này rất giận, chỉ mới có ngày đầu tiên thôi.

- Nè, bộ anh không thấy hôm qua tôi rất mệt sao? Tôi còn phải đợi cửa anh về nữa, đừng có quá đáng. _ Mạnh Ái cũng không vừa gì, lên tiếng nói.

CHÁT..

Hàn Dương tát thẳng vào mặt Mạnh Ái, làm cô bất ngờ sau đó thấy đau ở mặt.

- Tôi không cho phép cô trả treo với tôi, khôn hồn thì câm cái miệng lại.

Nói rồi anh quay bước đi xuống nhà, để lại một mình Mạnh Ái ngồi đó thẫn thờ. Từ nhỏ đến lớn cô luôn được cưng chiều như trứng, ba mẹ và hai anh chưa bao giờ dám động tay động chân với cô, vậy mà anh lại đánh cô ư?

Nghĩ đến đây, cô rót nước mắt, sau đó nhanh chóng vào nhà vệ sinh rửa mặt.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Lưu nhân khải chết tiệt!!

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, Mạnh Ái buộc tóc lên đằng sau, lúi thúi đi xuống dưới nhà.

Thấy Hàn Dương ngồi đó cùng ả kia, trong lòng Mạnh Ái dâng lên một cảm xúc khó tả. Là đau lòng hay là ghen tị?? Chính cô cũng không biết.

- Đứng đó ngây người làm gì? Đi xuống làm việc đi. _ Hàn Dương nhìn thấy cô đứng trên cầu thang nhìn mình chằm chằm nên có chút bức mình.

Mạnh Ái bước vào bếp với sự ngạc nhiên của người hầu trong nhà và quản gia Trần.

- Mọi người có cần con giúp gì không?? _ Cô vui vẻ nhìn mọi người nói, nhưng đó là mặt nạ bên ngoài thôi.
- Không cần đâu ạ, phu nhân cứ lên đó ngồi đi _ Bác Trần ngay từ hôm qua đã rất quý mến cô, coi cô như con gái của mình.
- Ai nói cô ta là phu nhân của Ngô Gia? _ Hàn Dương từ từ đi vô, mặt đen như đất nòi nhìn quân gia Trần mà gằn giọng.
- Xin lỗi thiếu gia.. Tội lỗi rồi.

Bác Trần bị giọng nói của Hàn Dương làm cho giật mình, bà đã quá quen với cảnh thiếu gia bức mình, nhưng kì này giọng nói càng ngày càng hung tợn hơn lúc trước.

- Cháu không trách bác, chỉ cần lần sau bác ăn nói cẩn thận hơn. Ngô phu nhân của căn nhà này chỉ có thể là Minh Ngọc, cô nghe rõ chưa??

Anh xắn tới bóp chặt cằm cô, rất đau, vì thiếu khí nên mặt Mạnh Ái trắng bệch, bác Trần thấy vậy mới van xin Hàn Dương:

- Thiếu gia, cô ấy khó thở, nhẹ tay một chút..
- Hừ, cũng may cho cô đó. Cuộc sống địa ngục của Lục Mạnh Ái cô bắt đầu từ ngày mà cô bước chân vô căn nhà này.

Được thả ra, cô ngồi bệt xuống đất hít oxy, bác Trần nhẹ nhàng vuốt lưng cho Mạnh Ái. Nghe được những lời chính miệng Hàn Dương nói, cô rất đau. Á ta lúc này đứng bên ngoài đã nghe được hết, không ngờ anh lại ác độc như vậy cũng liền xách dép chạy đi thực mạng.

- Khỏi nấu nữa, tôi ra ngoài ăn. _ Hàn Dương bức bội nói rồi quay ra ngoài lên xe nhả ga đi khỏi.
- Ái Nhi, con đừng buồn, cậu chủ vốn tính khí đã như vậy. Ngồi lên bàn đi, ta cùng con ăn mới mọi người. _ Bác Trần rất thương cô..
- Vâng, con không sao. _ Cô mỉm cười tỏ vẻ không sao, nhưng thật ra cô rất buồn.

Nói xong, Mạnh Ái cùng mọi người dọn đồ ra bàn ngồi ăn. Người hầu từ trên xuống dưới rất yêu quý cô bởi bản chất hiền lành điềm đạm, cũng sớm coi cô như phu nhân thật sự trong nhà, riêng chỉ có thiếu gia Hàn Dương không chấp nhận điều đó.

Ngô Hàn Dương lái xe tới tập đoàn với khuôn mặt lạnh băng khiến cho nhân viên ai nấy đều đổ mồ hôi hột.

Bước xuống xe, tất cả nhân viên đều xếp thành hai hàng dài rồi hô to khẩu hiệu: " Xin chào chủ tịch, buổi sáng tốt lành. "

Anh chỉ lướt ngang rồi đi thẳng tới thang máy chuyên dụng của chính mình, tâm trạng mới sáng sớm đã bức mình như vậy thì không biết nguyên ngày hôm nay sẽ ra sao? Đó là ý nghĩ của tất cả mọi người trong tập đoàn.

Hàn Lục và Hàn Đại đã quá quen với tính cách của " Lão Đại " nên không mấy ngạc nhiên.

- Chủ tịch mới tới _ Cả hai đồng thanh rồi cúi chào thận trọng khi thấy Hàn Dương bước tới.
- Một ly cà phê đen không đường. _ Ngồi xuống chiếc ghế chủ tịch, anh tao nhả nói, cố gắng kiềm hãm cơn giận đang bùng phát trong lòng.

Chỉ đúng 3 phút sau, trước mặt anh Hàn Đại đã đưa đến ly cà phê, còn Hàn Lục đứng bên cạnh đọc lên tất cả việc mà Hàn Dương cần làm trong hôm nay.

Sau một hồi lắng nghe hết tất cả, anh chỉ gật đầu một cái biểu thị cho việc đã nghe hết, rồi xua tay bảo Lục và Đại cùng nhau quay lại bàn làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Khởi hành tới mexico

Chiếc Rolls - Royce khởi hành về tới nhà đã làm 6 giờ tối, mùi hương thức ăn tỏa ra từ nhà bếp làm bụng Hàn Dương kích động mà kêu lên.

Lục Mạnh Ái ở nhà cùng bác Trần và mọi người ở nhà dọn dẹp và nấu ăn chờ anh về. Điều đó khiến anh có một cảm xúc khác lạ liền nhoen miệng cười mỉm, nhưng sau đó lại trở về khuôn mặt như bình thường.

Anh vốn dĩ là yêu Minh Ngọc, cô không phải là cô ấy, cô là Mạnh Ái cơ mà.

- Anh lên lầu tắm đi, tôi ngồi dưới đây đợi anh ăn cơm _ Thấy anh bước vào nhà, trong lòng cô rất vui vì anh về sớm.

- Ừ _ Một chữ ngắn gọn như vậy rồi quay bước thẳng lên lầu khiến cô có chút hụt hẫng.

Chỉ 30 phút sau, Hàn Dương liền xuống nhà dùng bữa, trên người mặc bộ đồ pijama dài màu đen, chỉ như vậy thôi mà khiến ai kia ở dưới nhìn đắm đuối.

Bữa cơm được bao trùm trong im lặng, cô và anh không hề mở miệng nói lời nào với nhau, cứ thế dùng hết bữa. Sau đó mới mở miệng nói với cô:

- Dọn xong lên phòng gặp tôi.

Anh suốt ngày lạnh lùng với cô như vậy, không muốn cũng phải muốn vì cô đã là vợ anh. Mạnh Ái chỉ ngậm ngùi thờ dài đành chịu đựng.

" Cốc, cốc "

- Tôi.. có.. thể vào chứ?? _ Đối diện với anh cô cảm thấy rất sợ, rất rất sợ.

- Vào đi _ Từ bên trong vọng ra tiếng nói của Hàn Dương, cô mới dám vào.

- Anh.. gọi tôi có gì sao?? _ Tim Mạnh Ái lúc này đập mạnh dữ dội, chả biết phải đối diện với con người hung tợn kia như nào.

- Chuẩn bị đồ ngày mai qua Mexico với tôi.

- Tại sao tôi phải đi với anh?? _ Mạnh Ái thắc mắc hỏi lại.

- Cầm miệng ngay lập tức, điều tôi nói 1 là 1 chứ không có 2, nhanh chuẩn bị _ Cả ngày hôm nay toàn chịu xui xẻo khiến anh phát bực, lúc này dù được xuống một tí thì bây giờ cô lại chọc tức anh.

- Tôi đi là được chứ gì, không cần dữ như vậy.

Sau đó xoay bước đi ra ngoài, miệng còn lầm bầm:

" Đồ độc ác, xấu xa, anh không thể dịu dàng với tôi dù chỉ một chút được sao? Đồ tù lạnh băng giá, chết tiệt!! "

Cô nào biết được 25 chữ kia cô nói đã lọt vào hết tai của anh.

- Cô. Vừa. Mới. Nói. Gì? Nói lại tôi xem thử?? _ Xem ra cô lại không nghe lời nữa.

- À tôi không có.. nói gì hết, thôi tôi đi đây, anh ngủ ngon.

Định toan bước ra khỏi cửa, một lực mạnh nắm cổ tay cô kéo ngược lại về sau.

CHÁT.

- Lực Mạnh Ái, tôi nói cho cô biết, khôn hồn thì về xếp đồ mai đi với tôi, đừng nói gì nhiều, không thì đừng trách sao tôi độc ác với cô. _ Anh gằn giọng nói ra từng chữ.

Bất ngờ vì cái tát của anh, chỉ ở với anh vồn vện 2 ngày mà cô nhận được đây là 2 cái tát?? Anh là đang chà đạp lên cô sao?? Cô đứng dậy đẩy anh ra rồi nhanh chóng quay về phòng đóng cửa thật mạnh, rồi vùi mặt xuống gối mà khóc..

Quá mệt mỏi, cô thiếp đi mà không biết trời trăng mây đất gì hết.

Hôm sau tỉnh dậy đã là đang ở trên máy bay, điều này khiến cô ngạc nhiên. Hàn Dương ngồi kế bên cô cũng thấy cô động đậy, nhưng cả một cái liếc mắt cũng không có.

- Sao tôi lại ở đây?? _ Mạnh Ái

- Đi Mexico, chẳng lẽ đã quên?

" À " một tiếng, sau đó lại quay mặt đi chỗ khác, cô rất giận anh vì chuyện hôm qua, rõ ràng anh là đồ máu lạnh nhất cô từng gặp. Thử hỏi xem có ai mà giận được người mình yêu không?? Cái suy nghĩ đó chợt hiện lên trong đầu cô khiến cho cô mũi lòng.

Tối hôm qua vì thức khuya làm việc, Hàn Dương rất mệt, vì thế mà ngủ gật, dựa đầu vào vai cô.

Mạnh Ái liền giật mình quay qua, thấy anh đã ngủ, mặt trông lúc này rất hiền lành, là rất đẹp nhaaaa.

" Lúc ngủ sao trông anh đẹp trai như vậy?? Còn lúc dậy thì khó ưa muốn chết " - Mạnh Ái nghĩ vu vơ trong đầu mình rồi mỉm cười.

Sau 8 tiếng ngồi trên máy bay thì cô và anh đã đến được Mexico (mình chém gió đó, mình không rành về khoảng này =))).

Vì Hàn Dương đi máy bay tư nhân nên nó đến nhanh hơn dự kiến rất nhiều, tới nơi đã thấy một hàng người cúi đầu chào cung kính khiến Mạnh Ái giật hết cả mình.

- Chào em, anh là Từ Hy, bạn thân của Hàn Dương. Hôm đám cưới vì bận nên anh không thể đến được. _ Từ Hy khi thấy Mạnh Ái xuống thì hơi bất ngờ, rất đẹp, tiên nữ giáng trần.

- Aaa chào anh _ Vừa nói Mạnh Ái nở nụ cười nhìn Từ Hy.

- Còn đây là Kha Đức, là bạn thân và cũng không đến đám cưới của em được vì lí do trên. _ Từ Hy nhanh nhẩu nói tiếp.

- Em là Mạnh Ái?? _ Kha Đức

- À vâng, rất vui được gặp hai anh. _ Mạnh Ái.

Có một người này giờ bị cho ăn bơ mặt đã đen như đất nòi:

- Nói đủ chưa?? Hàn Lục, có động tĩnh gì chưa??

- Dạ chưa thưa lão đại.

- Được, nghỉ ngơi đi, sáng ngày mai khởi hành đi ra đó.

Tất cả thuộc hạ đều đồng thanh: " Đã rõ ".

Sau đó Hàn Dương đi thẳng vào ngôi biệt thự kia. Mạnh Ái này giờ mới để ý, chỗ cho máy bay hạ cánh là sân vườn ngôi biệt thự này, ở đây thật sự rất rộng, gấp 3 lần Lục Viên của gia đình mình.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Nếu tôi chết ông cũng chết

Đúng như lịch trình đã định sẵn, sáng hôm sau mọi người đã chuẩn bị để đi tới đó. Hôm qua tối giờ Hàn Dương và Mạnh Ái không nói với nhau lời nào, cô chỉ đi theo anh và im lặng. Bây giờ sáng tại biệt thự bên Mexico, vừa đi xuống dưới, vô tình Mạnh Ái nghe được mọi người bàn bạc với nhau:

- Hàn Dương, để chắc chắn chúng ta cần mang theo những gì? _ Kha Đức hỏi.

- Mỗi người một cây súng tiểu liên Thompson M1921, bố trí người đứng trên những tòa nhà cao với cây súng bắn tỉa D SR Precision D SR 50. Còn nữa, mang theo bom hạt nhân B41, lợi dụng lúc người của hắn không đề ý liên nhanh tay gắn vào. Thêm 3 chiếc trực thăng, lúc chúng ta xong việc liên lấy hàng rồi rút. Phải cho ông ta biết, động tới ai đừng bao giờ động tới bang Thiên Hàn.

Mọi người ai ở đó nghe Hàn Dương nói xong cũng bàng hoàng, nhất là Mạnh Ái. Cô có nghe nói anh là lão đại của bang hội nào đó, cũng từng nghe qua danh tiếng của bang Thiên Hàn. Chỉ không ngờ được Hàn Dương lại là lão đại hắc bang mà mọi người luôn luôn dè chừng.

Đúng nửa tiếng sau, tất cả xuất phát lên tàu để đi đến bán đảo Yucatan của Mexico. Trong đoàn chỉ có duy nhất Mạnh Ái là con gái, chỉ biết lẻo đẻo đi sau Hàn Dương, cô thật không hiểu tại sao Hàn Dương lại bắt cô đi chung làm gì.

Trên tàu mang một không khí lạnh lẽo đến đáng sợ, tất cả đều chuẩn bị cầm trên tay một khẩu súng, Hàn Dương tiến lại đưa cho cô một khẩu súng tiểu liên, làm cô nghi ngờ:

- Sao lại đưa tôi? Anh có đem theo súng chưa?

- Rồi, giữ đi, đến lúc cần thì phải xài nó.

Nói xong, Hàn Dương quay bước lại chỗ cũ ngồi nghỉ ngơi.

4 tiếng sau khi ngồi tàu, tất cả đặt chân lên bán đảo Yucatan. Nơi có những địa điểm vui chơi lạ và độc, nhưng không ai ngờ rằng trên đây cũng có địa bàn của hắc đạo. Sau đó mọi người lại ngồi lên chiếc Lamborghini để đi tiếp, Mạnh Ái cũng không rõ là đi đâu, hiện giờ vì đi nhiều nên cô rất mệt.

Dừng trước một căn biệt thự xa hoa khác, Mạnh Ái, Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy đứng ở giữa được mọi người bảo vệ. Lúc này trên người của 3 người đàn ông ấy tỏa ra một khí thế bức người.

Rất nhanh sau đó, có một ông già đi theo cùng một đám người từ đầu đến chân đều xăm trổ những hình xăm ghê tởm, khí thế cũng rất đáng sợ nhưng lại không bằng của Hàn Dương.

- Hoan nghênh Hàn tổng đến đây, chắc chắn cũng lạ thật, chỉ mới 3 ngày. _ Người đàn ông kia ngoắc ngược mặt lên mà nói.

- Thì ra là Lưu tổng, tôi cứ tưởng ông đã chết chứ, ấy vậy mà đã sống được hơn 50 năm rồi.

Hàn Dương mỉa mai mà nói, thành công chọc tức người đàn ông được gọi là " Lưu tổng " kia.

- Mày.. mày đến trường bố cũng không tôn trọng, đúng là không coi ai ra gì. Nói đi, mày muốn gì?

- Lô hàng vũ khí của bang tôi đâu? _ Hàn Dương nhanh chóng vô vấn đề.

- À thì ra là vậy, chỉ tiếc là đang ở trong tay tao, mày đừng có mơ tưởng mà đoạt lại. _ Người đàn ông vừa nói vừa nhếch môi lên lộ rõ vẻ khinh bỉ.

Chưa đợi Hàn Dương nói lại, Kha Đức nhanh chóng tiếp lời chọc tức ông ta:

- Bang phái của ông chỉ là tôm tép mà đòi ngậm thìa vàng, thật sự sai lầm, tiện đây để tôi cho ông thấy bang Thiên Hàn chúng tôi ra sao, được không?

- Thứ chó, tụi bây lên hết cho tao. _ Dứt lời, những tên thuộc hạ từ hai bên tất cả đều xông lên.

Người đánh bằng tay, bằng gậy, người cầm súng bắn nhau ì xèo khiến Mạnh Ái sợ sệt tự động lui sát vào phía sau Hàn Dương, trên người anh có mùi cigar cuba thoang thoảng với mùi bạc hà rất dễ chịu. Tất cả đều đánh hăng say, Hàn Dương, Kha Đức, Từ Hy và người được gọi là " Lưu tổng " kia thì đứng nhìn.

Đã có rất nhiều người gục xuống, đa số là những người xăm trổ bên phía đối diện, mặt ông ta từ từ cũng biến sắc muốn xì khói vì tức giận nhưng vẫn đứng im ở đó.

- Ngô Hàn Dương, mày đúng là con nít ranh. Chỉ có bao nhiêu đây mà đòi tranh giành với tao sao?

" Bốp, bốp "

Ông ta vỗ tay hai cái, trong căn biệt thự lại thêm 100 người khác hùng hổ tiến ra. Hàn Dương vẫn đứng hiên ngang ở đó, mặt tối sầm lại vì câu nói " con nít ranh " kia của ông ta.

- Con nít ranh? Vậy để tôi cho Lưu Nhân Khải ông biết con nít ranh thì như thế nào.

Trên bầu trời có 3 trực thăng thả dây thang xuống, từng người từng người trượt xuống đúng quy tắc, xếp hàng thẳng, trên tay còn cầm theo những cây súng AK - 47 do Từ Hy mới bảo chế lại, sức bắn của nó đã mạnh nay còn mạnh thêm.

Rất nhanh mọi người lại đánh nhau tiếp, nhưng lần này Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy đều vô trận, chỉ còn cô đứng lại đằng sau quan sát mọi việc, trong túi tay cô cầm chắc khẩu súng hồi nãy Hàn Dương đưa. Người cô lo lắng nhất hiện giờ chính là anh.

Hàn Dương đánh rất mạnh, chỉ cần 2 quyền là có thể hạ được một đối thủ. Không khác gì anh, Kha Đức và Từ Hy cũng mạnh không kém. Bọn thủ hạ bên Lưu Nhân Khải lần lượt gục xuống, chiếm vị thế bây giờ đương nhiên là bên Hàn Dương. Nhưng Lưu Nhân Khải đột nhiên bước đến chỗ anh, tay cầm súng chĩa thẳng vào đầu anh, khiến mọi người đang đánh cũng dừng tay.

- Sao nào? Tay chân mày phản đòn nhanh nhưng chưa chắc là nhanh bằng cây súng của tao đúng không Ngô Hàn Dương?

Mọi người cứ nghĩ anh sẽ tức điên lên nhưng trái lại với suy nghĩ đó, Hàn Dương đứng ung dung như chưa có gì xảy ra. Mạnh Ái đang rất lo lắng cho anh, còn cái tên chết tiệt kia thì đang đứng cười ha ha.

- Ngô Hàn Dương, mày sắp chết rồi. Bang Thiên Hàn cũng sẽ là của tao, ha ha ha.

- Vậy để tôi cho ông biết, nếu tôi chết, cũng như ông sẽ chết. Nhìn vào thái dương ông xem có dấu màu đỏ hay không?

Đúng như lời Hàn Dương, trên thái dương của ông ta có tia sáng màu đỏ, đó chính là thủ hạ của Hàn Dương đứng trên cao ngắm xuống. Mặt ông ta tựa như cứng đờ.

- Còn chưa hết, xung quanh đây đều đã có bom, chắc hẳn ông cũng biết bom B41 chứ?

Hàn Dương tấn công ông ta bằng những lời nói hết sức nguy hiểm và gai góc.

- Mẹ kiếp, giết mày rồi tao đi châu ông trời cũng được nữa.

" Đoàn "

Mọi người cứ nghĩ người ngã xuống là Hàn Dương, nhưng không, người ngã xuống ôm chân lẫn qua lẫn lại kia là Lưu Nhân Khải. Viên đạn ghim vào chân ông ta là do Mạnh Ái bắn, lúc này cô không quan tâm gì, chỉ quan tâm đến một mình Hàn Dương anh. Nhìn thấy anh bị súng chĩa vào đầu, tay cô run run cầm khẩu súng mà anh đưa, sau đó mới bắn. Sau khi bắn xong, cô run run chạy lại cầm tay Hàn Dương quay lại chỗ cô đứng cho an toàn, anh cũng bất ngờ về cô gái nhỏ này.

- Lưu Nhân Khải, ông hiểu chuyện gì đang xảy ra chứ?

Hàn Dương đứng hiên ngang nhìn ông ta, sau đó làm dấu hiệu đưa tay, tất cả thuộc hạ của anh bao vây thuộc hạ của ông ta và chính ông ta, những người khác thì chạy vào biệt thự lấy lô hàng đưa lên trực thăng. Hàn Dương, Mạnh Ái, Kha Đức và Từ Hy lần lượt quay ra về, tất cả thủ hạ đều đi theo.

" Bùm "

Chính xác, vừa đi ra ngoài leo lên trực thăng, biệt thự của Lưu Nhân Khải chìm trong khói và lửa. Cô rất khâm phục anh, xử lý mọi chuyện bình tĩnh và rất quyết đoán. Còn về anh, sau khi lên trực thăng thì ngã đầu vào ghế, mắt nhắm nghiền lại rồi suy nghĩ: " Chết tiết, hồi nãy mình vừa nghĩ gì vậy, sao lại tò mò về cô ta? Người mình yêu là Minh Ngọc, luôn luôn là cô ấy. "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Em trai từ khang

Từ chuyến đi Mexico về, Mạnh Ái chưa hề thấy Hàn Dương về Ngô Gia, đã nửa tháng hơn rồi. Cô rất rất rất nhớ anh, không biết anh có ăn uống đầy đủ không? Làm việc có mệt không? Có tự chăm sóc bản thân được không? Rất nhiều câu hỏi trong đầu xuất hiện trong đầu của Mạnh Ái, nhưng cô đến số điện thoại của anh còn không biết, cũng không có can đảm mà hỏi, chỉ biết ở nhà ngóng chờ vậy thôi.

" Reng, reng, reng "

[Bài Hát: Last Dance

Ca Sĩ: BIGBANG

Yeongwonhal jul arassdeon sarangdo jeomulgo

Ijen geu heunhan chingumajeo tteonaganeyo

Naiga deureoseo na

Eoreuni doena bwayo

Wae ireohge buranhalkka

Saramdeureun oneuldo gwageoe meomulgo

Sesangeun na eopsido jal doraganeyo

Ajigeun eoryeoseo na

Cheori an deuna bwayo

Wae ireohge babo gateulkke

....

Neowa soneul japgo

Chumeul chudeon eojesbam

Chanranhi bicci naneun

Areumdaun One last smile

Ppaljunocho al su eopsdeon hwangholgyeong

Naega bogo neukkideon

Sesanggwaneun an eoullyeo

Neowa soneul japgo

Chumeul chudeon eojebam

Chanranhi bicci naneun

Areumdaun One last smile

Ppaljunocho al su eopsdeon hwangholgyeong

Naega bogo neukkideon

Sesanggwaneun an eoullyeo]

Nhạc chuông điện thoại quen thuộc vang lên, Mạnh Ái nhìn thấy màn hình hiện 2 chữ " Kiều Ny " thì nhanh chóng bắt máy lên nghe: " Mình nghe đây ".

- Bỏ cô nương, lấy chồng xong còn nhớ tới mình sao? _ Nhỏ giọng trách móc.

- Mình xin lỗi, rất nhớ cậu aaa. _ Nghe nhỏ trách móc, cô rất sợ người bạn này sẽ giận dữ. Nhưng cô đâu biết rằng nhỏ chỉ muốn chọc cô thôi.

- Đọc địa chỉ, mình qua rước cậu đi chơi. _ Thật ra sau khi Mạnh Ái đám cưới, Kiều Ny rất buồn, không còn ai đi chơi chung nữa. Không phải là không còn nhưng mà nhỏ chỉ thích đi với Mạnh Ái, hàn huyên đủ thứ chuyện từ trong ra ngoài aa.

- Số nhà là BBF, đường XX (Mình lại chém gió nữa..)

- Được rồi cậu chuẩn bị đi, 30 phút nữa mình qua. _ Sau đó Kiều Ny cúp máy, còn Mạnh Ái thì lên lầu chuẩn bị.

25 phút sau

Mạnh Ái bước xuống với quần jeans dài màu xanh sậm, áo thun trắng đơn giản bỏ vào quần, bên ngoài là một chiếc áo len mỏng màu xám. Trên vai khoác thêm chiếc túi xách màu đen của hãng Chanel, trông rất đơn giản nhưng khi cô mặc lại vào rất đẹp. Mái tóc thường ngày xõa ra nay lại được Mạnh Ái búi lên rơi rớt vài cọng lưa thưa.

- Ái Nhi, con định đi đâu? _ Quản gia Chu thấy cô xuống thì liền hỏi.

- Con đi với bạn xú nha dì, hôm nay phiền dì nấu cơm dùm con nha. _ Mạnh Ái thật lòng nói, không giấu diếm gì bà.

- Được rồi không sao, nhớ về sớm đây.

- Vâng, con biết rồi. Thưa dì con đi. _ Mang giày vào rồi đi ra ngoài cũng là lúc Kiều Ny vừa tới, sau đó hai cô cùng phóng xe đi hút.

Quán cà phê Last Dance

Từ hồi xưa đi học, Mạnh Ái và Kiều Ny rất thích uống cà phê ở đây, quán này cũng mở được 15 năm rồi. Ở đây bán nước và bánh ngọt rất ngon, quán này mang không gian trầm lắng, những bản nhạc du dương. Vì thế nên nhỏ và cô rất thích quán này.

- Xin hỏi hai chị dùng gì? _ Đó là giọng của một cậu con trai làm nhân viên ở đây, tên là Từ Khang, vì hai cô hay đến đây nên có lẽ đã quá quen với Từ Khang. Mạnh Ái, Kiều Ny và Từ Khang cũng có thể gọi là bạn thân, nhưng Từ Khang lại nhỏ tuổi hơn cô và nhỏ.

- Từ Khang hả, em ngồi xuống đây luôn đi. _ Kiều Ny rất có cảm tình với cậu bởi vì tính cách hiền lành.

- Hi hi đợi em xú, hai chị gọi nước đi. _ Từ Khang cười híp mắt nói.

- Như cũ nè, hai ly frapuchino caramel. _ Mạnh Ái nói.

Từ Khang quay vào trong làm nước, rất nhanh sau đó đã đem nước ra rồi ngồi nói chuyện với hai chị gái của mình.

- Chị Ái, hôm đám cưới em không đến được, em xin lỗi nhiều nha. Đây là quà cưới muộn nè, mong chị nhận.

Từ Khang chìa một hộp màu đen ra đưa cho Mạnh Ái, trên hộp có ghi dòng chữ CASIO làm Mạnh Ái hơi bất ngờ, không biết tiền đâu mà Từ Khang mua thứ này nữa. Mở ra, đúng như cô nghĩ, đó là một chiếc đồng hồ đeo tay màu gold, cô nhớ không lầm giá cũng là mấy triệu.

- Từ Khang, tiền đâu em mua những thứ này? _ Cô gần giọng nói, cô cần biết được ở đâu Từ Khang có số tiền mua cái đồng hồ này làm quà cưới cho cô.

- Đúng đó Từ Khang, em nói chị nghe coi. _ Kiều Ny nghe thấy cũng có lý nên cũng hùa theo Mạnh Ái mà hỏi.

- Em nói việc này, hai chị đừng bắt ngờ nha, cũng đừng có nghi chơi với em đó.

- Được rồi. _ Cô và nhò đồng thanh nói với nhau.

- Thật ra em là con trai út của tập đoàn TKN ở bên Úc. Ba em là Rolex Amber, em rất thích ở Trung nên đã xin ba về đây, tự đi làm thêm để có thêm nhiều kinh nghiệm hơn, sau này dễ dàng cho việc tiếp nhận tập đoàn. Còn chị em là Từ Gia Nghi, người mẫu diễn viên mà mấy chị hay thấy đó. Em nói xong rồi, hai chị có gì chưa hiểu cứ hỏi nha.

Nghe xong Từ Khang nói, hai cô nàng mắt chữ A miệng chữ O nhìn cậu em trai của mình. Có thể nói bên Úc tập đoàn TKN rất lớn mạnh, có thể gần bằng Lục Thị và Hàn Thị ở trong nước này.

- Em nói thiệt á? Chị không ngờ luôn. _ Kiều Ny khá ngỡ ngàng với Từ Khang.

- Thiệt mà. Em có kể cho chị hai và ba em nghe về hai chị nữa, hai người họ rất thích nha. Chừng nào rảnh em dắt hai chị qua đó chơi nha, hi hi.

Cả ba chị em ngồi hàn huyên, nói với nhau đủ điều nhưng cứ hễ nhắc tới Hàn Dương là Mạnh Ái cứ mỉm cười cho qua, không nói gì nhiều. Cho tới 8 giờ tối cô mới sực nhớ ra đã trễ giờ cơm, liền tạm biệt mọi người ra về.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Chiếm đoạt (h)

Chương này có H, ai không thích vui lòng lướt qua:">

Biệt thự bên trong tối om làm Mạnh Ái thấy lạ, xe của Hàn Dương đậu ở trong sân vườn, vậy là anh đã về tại sao biệt thự lại tắt đèn?

Mạnh Ái bước vào trong, biệt thự có một luồng khí đáng sợ như đang cảnh cáo cô vậy. Bước vào nhà, Mạnh Ái với tay bật đèn, phòng khách sáng lên, còn Hàn Dương thì ngồi chính ỳnh một đồng trên ghế sofa làm cô giật hết cả mình. Khuôn mặt của anh đang rất u ám, thật sự rất đáng sợ.

- Sao anh không bật đèn lên? _ Mạnh Ái vờ hỏi.

- Đi đâu mới về? _ Hàn Dương dùng giọng điệu như dò xét mà hỏi.

- À, tôi đi với bạn, sao vậy? _ Mạnh Ái vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra.

" CHÁT "

- Con đàn bà đề tiện, đi với bạn mà đùa giỡn vui vẻ, còn tặng quà cho nhau, bạn của cô là thằng con trai đó?

Hàn Dương tát cô một cái, tính đến đây là đã 3 cái rồi, Mạnh Ái âm ức. Do sức của Hàn Dương mạnh và nhanh nên cô không kịp đứng vững mà ngã xuống nền gạch lạnh lẽo kia. Bên má in rõ 5 dấu tay, môi đã rướm máu, người mình yêu ra tay đánh mình, có gì đau hơn không? Cô tự cười giễu bản thân mình, quá bi lụy cho tình yêu này.

Hàn Dương lấy ra một xấp ảnh quảng vào mặt Mạnh Ái, đây chính xác là ảnh của cô và Từ Khang, Kiều Ny ngồi ở trong góc khuất nên không thể thấy được, tại sao ông trời lại bắt công với cô như vậy?

- Anh cho người theo dõi tôi? _ Mạnh Ái bức xúc hỏi, anh lúc nào cũng vậy, tàn nhẫn và lạnh lùng, chưa suy nghĩ thấu đáo mà tìm hiểu sự việc.

- Nếu không làm sao tôi biết cô đi ngoại tình với thằng đó? Có khi còn vô khách sạn nữa không chừng, cô không thấy nhục nhã hay sao? Tiểu thư gia tộc Lục Gia mà lại bán thân như vậy hả? _ Anh vừa nói vừa cười nửa miệng khinh bỉ cô.

- Anh im đi, anh không biết gì hết thì đừng nói, nó là em trai kết nghĩa của tôi. Với lại còn có Kiều Ny đi cùng nữa. _ Mạnh Ái chịu hết nổi nên tuôn ra một tràng.

- Em trai kết nghĩa, sao thân mật quá? Em trai và chị gái kết nghĩa cùng lên giường, cũng giống loạn luân đấy. Tôi nói cho cô biết Lục Mạnh Ái, cô là của Hàn Dương tôi, là đồ chơi của tôi, đừng làm xấu hổ cái chức Ngô phu nhân này, cô đang tạm thời là thể thân của người chủ thật sự thì liệu mà khôn hồn nghe lời.

"Đồ chơi" "Thể thân"? Hàn Dương anh rút cuộc xem cô là gì đây? Nước mắt không tự chủ được mà tự động rơi xuống, tim cô đau lắm, tan vỡ hết rồi.

- Cô đừng cái dùng cái trò nước mắt cá sấu đó, con đàn bà tiện nhân, thật ghê tởm. _ Hàn Dương nắm đầu lưỡi cô đi thẳng lên phòng, mạnh bạo khóa trái cửa rồi quăng cô mạnh xuống giường. Tay của anh từ từ lột bỏ áo vest, áo sơ mi rồi tiến tới cô.

- Anh..anh muốn làm gì? Tránh xa tôi ra. _ Mạnh Ái vùng vẫy, lui về phía sau, nhưng hết đường, cô đụng trúng cạnh giường, đó là lúc cô biết cô đã hết đường thoát.

- Mẹ kiếp, cô tính trốn đi đâu.

Hàn Dương tức giận kéo chân cô lại, dùng tay xé toan bộ đồ mà cô đang mặc, cảnh xuân hiện ra trước mắt anh, thật đẹp. Nhưng cơ thể này lại là của con đàn bà bản thủ này, anh không đành lòng.

- Aa..anh đi ra, rút ra chỗ khác cho tôi, umm. _ Mạnh Ái tròn to mắt hết cỡ khi thấy Hàn Dương hôn mình, là first kiss của cô đấy. Môi bạc lạnh lẽo của anh chạm vào cô, thật ngọt, anh bóp mặt cô, luồng chiếc lưỡi vào bên trong, tình nghịch khuấy đảo mọi thứ. Bàn tay thô ráp xoa nắn đôi gò bồng đang dựng đứng lên vì dục vọng.

Anh hôn đến xương quai xanh rồi liếm mút nhũ hoa, mỗi nơi anh đi qua đều để lại dấu vết.

- Um..um _ Mạnh Ái không tự chủ được mà rên rỉ.

- Haha rên tiếp đi, cô phải rên rỉ dưới thân tôi thì tôi mới vừa lòng.

Nói xong, anh làm tiếp công việc dở dang của mình, cởi bỏ chiếc quần mình đang mặc, cự vật trước mặt Mạnh Ái đang dựng đứng lên, và nó quá.. to!

Banh hai chân cô ra, không một màn đạo đầu mà tiến vào, Mạnh Ái vì bất ngờ, và lại còn là lần đầu tiên nữa nên thấy rất đau, như xé cả ruột gan ra.

- Aa đau.. tôi xin anh.. rút ra đi, làm ơn.. đi _ Nước mắt nước mũi cứ thế tuôn hòa quyện vào nhau, còn anh đương nhiên không để ý tới. Một dòng nước ẩm chảy ra bên đùi, đương nhiên cô biết đó là gì, anh đã phá hỏng màng trinh, cái duy nhất là cô giữ 20 năm trời dành cho đêm động phòng, giữ lại cho người mình yêu, nhưng không phải tình huống này. Đúng là anh là người cô yêu, nhưng đây là hành hạ chứ không phải động phòng. Cô chỉ biết cắn răng chịu đựng cười chua chát.

Mỗi lần anh thúc mạnh vào, Mạnh Ái đau đến nhăn mặt, của anh quá lớn còn của cô quá chật hẹp. Bên trong se khít, còn anh thì cứ thân nhiên ra vào.

- Aa.. um, nhẹ..thôi....tôi..xin..anh _ Cô chỉ biết van xin người đàn ông này tha cho mình thôi.

Bỏ mặc lời nói của cô, mỗi cú thúc của anh nó sâu đến tận điểm G của cô, thật đau nhưng cũng thật sướng. Dường như bắt đầu quen dần, Mạnh Ái giờ đây bị dục vọng che mắt, liên tục phối hợp theo anh để thỏa mãn bản thân mình.

Sau 2 tiếng, anh gầm lên, phóng tinh dịch vào sâu trong tiểu huyết của cô, chưa dừng lại ở đó, anh giật đầu cô dậy, bóp cằm cô để miệng mở to ra, sau đó đem phân thân nhét vào.

- Umm..khó chịu..quá. _ Vì chưa quen hẳn nên đương nhiên cô rất muốn ói. Hàn Dương thì liên tục ấn đầu cô vào sâu, cơ thể mình tự động nương người lên, từng động tác liếm mút "cậu chủ nhỏ" của cô làm anh thấy rất đã nhưng cũng kèm theo sự khinh bỉ và chán ghét. Rành rọt như vậy chắc hẳn đã làm với rất nhiều người, suy nghĩ của anh chỉ bấy nhiêu đó, anh không biết là cô đang chiều lòng anh, anh không thấy được trên giường có dấu vết đỏ lưu lại, cũng không biết được anh là người đầu tiên phá đi sự trong trắng của cô.

Luyên thuyên tới 3 giờ sáng, cả hai mệt nhừ, lúc đó Hàn Dương mới buông tha cho cô nằm xuống ngủ, còn anh thì vào vệ sinh tắm rửa, không muốn lưu lại một dấu vết gì, sau đó anh cũng về phòng mình mà ngủ.

H+ có nặng quá không nhè??

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Dự tiệc (1)

Sau một đêm ân ái, Mạnh Ái từ từ ngồi dậy, nhận ra Hàn Dương đã không còn ở bên cạnh nữa, rốt cuộc lần đầu của cô cũng trao cho anh, Mạnh Ái nhìn xuống vết đỏ trên ga giường rồi lại tự cười giễu bản thân mình.

Hạ thân của cô bây giờ đau ghê gớm, muốn đứng lên cũng là một chuyện khó. Bất thành linh Hàn Dương bước vô vội về mặt lạnh lùng, theo bản năng thì Mạnh Ái kéo mền lên che lại thì nhận được lời nói chua chát từ anh: " Chỗ nào của cô tôi cũng thấy nên khỏi cần che, thật dơ bẩn, mau uống cái này vào."

Anh nói rồi đưa ra trước mặt cô một viên thuốc màu trắng, chân mày Mạnh Ái nhú lại khi phát hiện đây là thuốc tránh thai, trước đây cô đã từng thấy qua trên TV.

- Tại sao tôi phải uống thứ này? _ Mạnh Ái vờ hỏi dù biết.

Hàn Dương im lặng không trả lời, ánh mắt vẫn đắm chiêu nhìn vào cô. Rất nhanh sau đó lại bóp thật mạnh miệng của cô, sau đó nhét viên thuốc vào, tiện tay lấy luôn ly nước trên bàn cho cô uống một ngụm. Không kịp phản ứng nên bất ngờ Mạnh Ái ho sặc sụa, anh thấy vậy cũng không hề hăng gì mà quay người bỏ đi. Anh chán ghét cô tới vậy sao?

Khó khăn lắm Mạnh Ái mới vô được nhà tắm, nhìn bản thân mình trong gương, khắp nơi đều là những dấu của trận kích tình hôm qua để lại, cô nhếch môi cười nhẹ. Sau đó mở nước cho đầy bồn rồi thả mình vào làn nước ấm, cô thật mong nó sẽ xua tan cái đau điếng người này. Đến khi nước bắt đầu lạnh, Mạnh Ái mới đứng dậy mà lau người mặc đồ vào đi xuống dưới nhà ăn sáng.

- Ái Nhi, con ăn sáng đi. _ Bà quản gia khi thấy cô đi xuống với vẻ mặt mệt mỏi thì liền giục cô ăn sáng.

Bà đem ra cho cô một bát phở, bắt cô phải ăn hết vì nhìn cô hôm nay có vẻ mệt. Mạnh Ái muốn bà vui lòng nên cố gắng ăn hết, cô rất yêu mến bà vì bà rất hiền lành, cô coi bà như mẹ nuôi vậy.

- Ái Nhi, thiếu gia dặn con hôm nay ở nhà, chiều sẽ đi dự tiệc với cậu ấy. Đồ của con một lát nữa sẽ có người đem đến.

Dự tiệc? Tại sao lại muốn cô đi cùng? Mạnh Ái không ngừng băn khoăn và suy nghĩ trong đầu, Hàn Dương anh không biết muốn gì ở cô nữa. Đúng như lời quản gia Chu nói, khi cô vừa ăn xong thì có một người vào đưa cho cô một cái túi bụi.

- Tiểu thư, đồ của cô đây. _ Anh ta kính cẩn dùng hai tay đưa túi đồ cho Mạnh Ái.

- Cảm ơn anh, không có việc gì nữa thì tôi lên lầu. _ Mạnh Ái cười rồi đưa tay nhận lấy túi đồ.

- Còn nữa, thiếu gia dặn 6 giờ tối thiếu gia sẽ trở về rước cô đi ạ.

Cô gạt đầu sau đó cầm túi đồ đi lên lầu. Mạnh Ái để qua một bên, cô rất thèm ngủ, hôm qua anh làm cô tới sáng mới chợp mắt được một tí đã phải dậy. Vừa nằm xuống giường, rất nhanh Mạnh Ái đã ngủ.

Mạnh Ái ngủ rất sâu, đến chiều cô mới tỉnh dậy, thế là đã bỏ bữa trưa. Uể oải ngồi dậy với lấy điện thoại là đã 5 giờ chiều. Cô hoảng hồn nhanh chóng lấy đồ bước vào vệ sinh tắm rửa, không thời sẽ trễ giờ mất, gấp gấp đến nỗi cô còn chưa kịp xem cái túi đồ Hàn Dương sai người đưa cho cô bên trong có những thứ gì.

Vệ sinh cá nhân xong đã là 5 giờ 20 phút, Mạnh Ái khoác lên người bộ váy màu đỏ trong túi đồ đó rồi nhanh chóng ra ngoài ngồi xuống bàn trang điểm. Dặm một lớp phấn nền, kẻ chân mày, bấm lông mi, đánh một ít má hồng rồi thoa thêm lớp son đỏ, mái tóc dài uốn đuôi được Mạnh Ái xõa ra, cộng thêm bộ váy mà Hàn Dương đưa, trông cô bây giờ không khác gì một siêu mẫu trên sàn catwalk.

Sực nhớ ra trong túi hồi nãy còn có một cái túi và đôi guốc đều màu đen, Mạnh Ái cũng lấy ra mang vào. Đỏ và đen tạo ra một tông màu nửa nóng nửa lạnh nhất định, rất hợp màu với nhau. Tất cả mọi thứ đều xong, đồng hồ cũng đã 5 giờ 50 phút, Mạnh Ái bước xuống nhà.

Hàn Dương ngồi ở phòng khách đang nhâm nhi một chút trà, nghe tiếng guốc bước chân, cả anh và người hầu đang làm việc đều ngược lên nhìn, trước mặt họ cô đã hoàn toàn khác. Chiếc váy màu đỏ ngắn tới đùi, lộ ra cặp chân thon dài trắng trẻo, váy ôm sát cả thân thể Mạnh Ái, có thể thấy được ba vòng của cô đều đặn đến mức nào. Tay áo là dạng tay lửng tới khuỷa tay, còn trên ngực có khoét một hình tam giác rỗng, một sợi dây kéo ngang qua cố định hai bên lại với nhau, tất cả đều tạo nên sự hài hòa, tao nhã và sang trọng cho người có tiền, quyền lực. (Miêu tả mình không giỏi nên chỉ có thể ghi được tới đây ^^)

Hàn Dương anh nhìn Mạnh Ái chăm chú, có chút xao động làm cô bất giác ngại ngùng, rào bước lại chỗ anh ngồi mà hỏi: " Bộ mặt tôi dính gì hay sao? "

Bị nói trúng tim đen, anh vờ nghiêm mặt lại rồi lắc đầu, sau đó ra hiệu cho cô bắt đầu đi đến chỗ dự tiệc.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Dự tiệc (2)

Hàn Dương ngồi kế bên Mạnh Ái trên xe, không khí vô cùng ngột ngạt. Nãy giờ Mạnh Ái hay quay qua nhìn lên Hàn Dương, vì sao hả? Vì hôm nay anh rất đẹp. Khoác trên người bộ vest màu đen của nhãn hiệu nổi tiếng ARMANI, có lẽ bộ này được may theo đúng số đo cơ thể của anh nên rất vừa vặn. Nhưng hôm nay đặc biệt Hàn Dương không mang cà vạt, như thế này còn đẹp hơn nữa. Mái tóc của anh nay đã được nhuộm sang màu đỏ sậm, chẻ mái bên 7 bên 3, trông thật thu hút. Không những thế, thần thái và khí thế bức người của anh cũng làm người ta nhìn vào là biết anh là một người rất thành đạt, quyền lực. Chợt Hàn Dương lấy trong túi áo ra một hộp nhỏ đưa cho cô: "Đeo vào đi."

Mạnh Ái rất nghe lời liền nhận lấy cái hộp và mở ra, đó là một sợi dây chuyền. Tên của nó là Christie's Diamond Pendant, hình dạng là một sợi dây bạc, mặt dây chuyền là một viên đá và hình giọt nước được đính những viên kim cương lên đó, giá của nó ở mức 4,8 triệu USD. Vì có lần Kiều Ny đã cho Mạnh Ái coi, nhỏ nói với cô nó muốn thiết kế ra một bộ đồ đẹp nhất có thể phù hợp với sợi dây chuyền này. Mạnh Ái rất nhanh lấy nó ra và đeo lên cổ, vì không thể cài được móc khóa nên cô đành ngậm ngùi chơi vơi, vậy mà gần hoài vẫn không vô khớp. Hàn Dương liếc thấy như vậy, anh đưa tay lấy cọng dây chuyền rồi quay người qua đeo cho cô, hành động đơn giản như vậy thôi đã suýt làm cô khóc ngất trong xe, vì đây là lần đầu tiên anh quan tâm tới cô.

Vì xấu hổ, cô chỉ biết cúi đầu và lí nhí nói "cảm ơn", thanh âm rất nhỏ chỉ đủ để bản thân cô và anh nghe thấy. Anh không muốn đem cô đi dự tiệc, vì anh là người trên thương trường, thao túng cả nền kinh tế của thành phố này nên có rất nhiều kẻ thù, họ có thể sẽ làm hại tới cô, dù gì trên danh nghĩa cô là con gái cưng của Lục Gia, là vợ của Ngô Hàn Dương anh nên ít ra anh cũng phải bảo vệ cô. Nhưng hôm nay sở dĩ phải đem Mạnh Ái theo đi dự tiệc là vì anh biết ở đó có Chung Vĩ Uyên, con gái của Chung Gia, người đàn bà luôn luôn bám đuôi theo anh vì cái gia sản kếch xù này.

Đưa cô đi dự tiệc cũng là muốn cắt đuôi ả, ả có muốn làm gì cô cũng không được, vì trong sợi dây chuyền anh đã có gắn thiết bị định vị tối tân bậc nhất, cô có chuyện gì anh cũng sẽ biết được. Anh chỉ cần huýt sáo một cái cũng có thể hạ được cả tập đoàn và gia đình của cô ta, nhưng không, anh không muốn phạm nhân lực vì những chuyện không đâu. Hả? Nãy giờ anh đang quan tâm cho cô sao? Anh có Minh Ngọc rồi mà, cảm giác bây giờ là sao chứ? Nhanh chóng gạt suy nghĩ đó qua một bên, anh ngã lưng vào ghế nhắm nghiền mắt lại.

Chiếc xe Limousine Cadillac dừng trước một khách sạn danh tiếng khiến rất nhiều người tò mò. Tất cả phóng viên, nhà báo và mọi người đều đứng nép qua một bên cho người bên trong xe bước xuống. Mạnh Ái ít khi xuất hiện ở những đám đông hay đi dự tiệc nên có phần lo lắng và bồn chồn. Ngay lúc đó thì Hàn Dương quay qua nói với cô một câu: "Diễn tốt vào" sau đó quay người sang bên phía khác đợi Hàn Lục và Hàn Đại xuống mở cửa xe.

Hàn Đại và Hàn Lục bước xuống xe thì mọi người đều biết người ngồi trong chính là chủ tịch của Ngô Thị. Vì hai người nó chính là những cánh tay đắc lực của anh trên thương trường, những dự án nhỏ thì họ đều đi họp không tới phiên anh xuất hiện. Trừ phi những cuộc họp lớn có tầm quan trọng cao thì anh mới lộ diện trước ống kính của mọi người.

Ngô Hàn Dương một thân tây màu đen bước xuống xe với khí thế oai hùng, bức người. Sau đó đưa tay vào trong xe đỡ Mạnh Ái ra, mọi người đều rất sững sờ khi đôi trai tài gái sắc này xuất hiện. Vì vậy mà các phóng viên bu quanh lại hỏi đủ thứ câu đại loại như "Ngô Tổng, hôm nay anh được mời tới đây với cương vị gì ạ?" "Người con gái kế bên anh chính là cô Lục Mạnh Ái, vợ của anh đúng không?"

Những câu hỏi cứ dồn dập tới khiến Mạnh Ái sợ, cơ thể cô về hơi run. Hàn Dương cảm nhận được điều đó, dùng ánh mắt lướt ngang qua những phóng viên đang hỏi, họ lập tức im bặt không nói lời nào. Từ xa, có một người đàn ông tầm 40-50 tuổi tiến lại chào hỏi với anh: "Aa Ngô Tổng, ngài đến đây đúng là một vinh dự."

- Hạ Nhân Khải là ngài quá khách sáo rồi, tôi được mời đến đây mới là một vinh dự chứ nhỉ?

Nghe được lời nói vừa ý, ông ta vui vẻ cười rồi đưa tay mời anh tiến vào trong. Cô còn chưa kịp định hình đã bị anh nắm tay khoác qua tay anh tiến vào trong dự tiệc, vì thế mà mặt cô đỏ lên trông rất dễ thương, nhưng rất tiếc anh lại không thấy. Hội trường bên trong vì có sự hiện diện của anh đã dường như náo nhiệt hơn, ai trên thương trường mà không biết anh chứ? Ngô Hàn Dương, vị chủ tịch tài giỏi lại còn trẻ tuổi, nắm luôn cả chức lão đại hắc bang mạnh nhất là bang Thiên Hàn nữa, những vị trưởng bối khác thật sự bị anh làm cho phải nể phục không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 14: Người phụ nữ của tôi

- Hàn Dương, Mạnh Ái lại đây này. _ Từ Hy từ xa thấy hai người đã vẫy tay gọi hai người lại.

- Em chào hai anh, mấy anh cũng tới nữa hả? _ Mạnh Ái thấy hơi bất ngờ nên hỏi.
- Anh đại diện cho Phùng Thị đi, còn Kha Đức là giám đốc của Ngô Thị đương nhiên cũng phải có mặt chứ. _ Từ Hy giải thích cho cô hiểu.
- À, em biết rồi. _ Mạnh Ái gật đầu tỏ vẻ hiểu ý.
- Mà hôm nay em đẹp thiệt nha, đúng là trai tài gái sắc. _ Kha Đức này giờ mới lên tiếng.
- Anh quá khen rồi. _ Mạnh Ái tươi cười nói.

Sau đó, Hàn Dương đi lại vài chỗ chào hỏi, có lúc cũng không cần đi nữa đã có người lại tự nói chuyện.

- Hàn Dương, đây là? _ Một ông trưởng bối hỏi, có lẽ ông ta dường như chưa biết cô là ai. Hàn Dương có thể thấy được đôi mắt ông ta đang nhìn chăm chăm vào đôi chân của Mạnh Ái, trong lòng liền dâng lên một cỗ cảm giác khó chịu, lấy một tay choàng qua eo cô rồi áp sát vào người mình.
- Mã Tổng, là vợ của tôi. _ Chỉ vài chữ và cái nhìn sắc lạnh của anh đã khiến ông ta chảy mồ hôi hột tự động rút lui. Đó giờ ông ta muốn thứ gì đều có nhưng đồ của Hàn Dương thì có chín cái mạng cũng không dám động vào dù chỉ một sợi tóc đầu. Vì đây là lần đầu tiên anh ở cạnh kẻ với cô, còn ôm eo nữa khiến tim Mạnh Ái đập rất nhanh, dù anh có hơi siết chặt một chút, cô cũng nén đau, vì rất ít khi có dịp như này.

Một cô gái từ đâu lại rồi choàng tay anh vui vẻ cười nói: "Hàn Dương, em rất nhớ anh nha. "

- Chung Vi Uyên cô buông ra ngay lập tức trước khi tôi đi lên. _ Hàn Dương rất bài xích với kiểu con gái như này, liền hơi lớn giọng lên bảo cô ta.
- Được rồi anh không cần dữ như vậy, ba em rất muốn gặp anh, qua một lát đi. _ À ta ông ọo lắc lắc cánh tay của anh.

Anh quay sang bảo cô lại góc kia ngồi đợi một lát anh sẽ quay lại rồi sau đó đi cùng với à lại chỗ ba của à. Cô thì nghe lời anh tìm một chỗ ngồi, tự lấy cho mình một ly nước ép trái cây rồi đứng đó đợi anh. Được gần 5 phút sau thì Mạnh Ái thấy à ta quay lại đứng đối diện với mình: "Cô chính là Lục Mạnh Ái sao? "

- Đúng, có gì sao? _ Cô hỏi lại.
- Quả thật đúng với lời đồn, cô rất đẹp nhỉ? _ Chung Vi Uyên nói với giọng khó nghe.
- Cảm ơn, cô cũng rất đẹp mà. _ Mạnh Ái dĩ nhiên biết được cô ta muốn kiếm chuyện với mình, cô từ đó tới giờ mang tiếng hiền dịu nhưng không phải ai muốn kiếm chuyện là cô im lặng không nói gì.
- Không vòng vo gì nữa, cô hãy rời xa Hàn Dương đi, anh ấy là của tôi? _ Vi Uyên lập tức thay đổi sắc mặt mà nói chuyện với cô bằng giọng điệu khinh bỉ.

Câu nói của cô ta làm lòng cô có một con chấn động, nhưng nhanh chóng Mạnh Ái lấy lại được bình tĩnh mà đáp trả.

- Chung Vi Uyên, cô rõ ràng biết tôi đang là vợ hợp pháp luật của anh ấy, có gì bắt tôi phải từ bỏ Hàn Dương? Với lại theo tôi thấy, cô cũng rất đẹp mà, có thể tìm cho mình một ý trung nhân vừa lòng chứ không cần phải làm hồ ly đi giành giật hạnh phúc của người khác như vậy?

Từng lời cô nói ra khiến mặt cô ta càng ngày càng tối lại, chắc hẳn cô ta rất tức tối.

- Nhưng cô không xứng với Hàn Dương? _ Vi Uyên cũng không vừa gì mà đáp trả lại.
- Mất nào tai nào của cô nói tôi không xứng? Tôi, Lục Mạnh Ái, là tiểu thư là tập đoàn Lục Thị, là gia tộc Lục Gia danh tiếng. Tôi đã tốt nghiệp tiến sĩ của đại học Havard bên Mỹ, còn được mời ở lại nhưng tôi còn không muốn thì tại sao lại không xứng nhỉ? Tôi được đường đường chính chính bước vào Ngô Gia chứ không dùng thủ đoạn nào hết, ít ra tôi còn yêu Hàn Dương thật lòng, còn cô chắc yêu anh ấy vì khối tài sản to lớn kia nhỉ?

Một lần nữa Vi Uyên bị Mạnh Ái chinh ngay trước đám đông, à ta không tránh khỏi tức giận liền vùng tay lên định đánh cô nhưng lại bị chặn lại. Mạnh Ái đang nhắm chặt mắt để đợi nhưng không thấy đau gì cả mới mở mắt ra, là Hàn Dương!

- CHUNG VĨ UYÊN, cô là ăn gan trời mới dám kiếm chuyện với người phụ nữ của tôi? _ Nói xong, anh thẳng tay quật ngã cô ta xuống những chiếc bàn thủy tinh đằng sau, tiếng đồ vỡ cũng thu hút mọi người chú ý, Vi Uyên bây giờ không biết kiếm đâu một cái lỗ để chui xuống.
- Anh.. anh em không có mà? _ Vi Uyên lắp bắp nói không thành lời.
- Không có sao? Những lời cô vừa nói, còn định đánh Ái Nhi của tôi nữa còn nói là không có được sao? Tôi nể tình ba cô có quen biết với tôi nên tạm tha cho cô lần này, coi như đây là cảnh cáo nhẹ khi cô đụng đến người phụ nữ của tôi, còn lần sau thì đừng hòng. Hàn Đại, rút hết cổ phần bên Chung Thị ngay lập tức.

Dứt lời, anh quay sang nhìn cô bằng ánh mắt ôn nhu rồi ôm eo cô bước ra về trong ánh mắt ngưỡng mộ của tất cả mọi người. Màn kịch vừa rồi rất hay nhưng Mạnh Ái còn chưa kịp bình tĩnh lại nữa, anh gọi cô là người phụ nữ của anh, còn gì sượng hơn nữa sao? Chỉ mong thời gian ngưng đọng lại để cô có thể sống trong cảm giác này mãi mãi.

Còn về phần trong hội trường lúc này, mọi người sau vụ đó đều giải tán ra về, để lại ánh mắt khinh thường cho Chung Vĩ Uyên, cô ta còn bị ba mình cho vài bạt tay vào mặt nữa.

- Chung Vĩ Uyên mày xem mày vừa làm gì? Mày có điên không mà động tới Lục Mạnh Ái. Nếu Ngô Hàn Dương không xử thì mày cũng bị Lục Gia phanh thây ra. Tao sinh mày ra mày làm được chuyện gì nên hồn chưa hay toàn phá hoại? Mày.. mày

- Ba.. ba sao vậy? Cấp cứu nhanh lên, ba ơi.

Ba của Chung Vĩ Uyên vì nhất thời tức giận nên lên huyết áp mà ngã quỵ xuống sàn, cô ta thấy vậy thì hoảng hồn đỡ ông gọi người chở đi bệnh viện cấp cứu.

- Ngô Hàn Dương, Lục Mạnh Ái tôi sẽ không tha cho hai người đâu. _ Á nói như tự kỉ rồi đứng một mình cười ha hả.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Anh sẽ đau lòng

Từ lúc Chung Vĩ Uyên bước lại nói chuyện với cô là anh đã đứng ngay ở đó trong một góc khuất mà nghe hết mọi chuyện, thì ra miệng lưỡi của cô gái nhỏ tên Mạnh Ái này cũng ghê thật, rất sắc xéo, và lại cô còn nói rất yêu anh, làm anh rất tim mình bất giác mà rung động trước cô. Dẫu biết khi này anh đã ngăn cô ta đánh cô, nhưng vì muốn an tâm rằng cô không bị gì hết, anh liên tục hỏi thăm cô trên xe khiến Mạnh Ái vô cùng bất ngờ. Hàn Dương, người cô yêu lại có lúc ầm áp như vậy sao?

- Nè, bộ anh bị sốt hay sao mà cư xử lạ vậy? _ Mạnh Ái đưa tay mình lên sờ trán của anh, cô không hiểu được lí do mà anh đột nhiên lại quan tâm tới cô như vậy.

- Mà đâu có sốt đâu, anh có đau đầu không? _ Chưa để Hàn Dương trả lời, cô lại tự đọc thoại một mình, mức độ đáng yêu của cô gái này khiến anh phì cười một cách vui vẻ.

Hàn Dương nắm lấy tay cô, một bước nâng cô lên ngồi trên đùi của mình rồi vuốt ve mái tóc của Mạnh Ái.

- Anh xin lỗi.. thời gian qua là anh không tốt với em. Kể từ giờ phút này, anh sẽ bù đắp cho em, được không?

Hàn Dương nhìn xoáy sâu vào đôi mắt Mạnh Ái nói ra những lời thật lòng từ trái tim của anh. Khi nghe anh nói vậy, hốc mắt của cô đã từ từ có nước, nghẹn ngào mà nói: " Là anh nói thật, hay chỉ giỡn với em thôi? "

Anh lúng túng khi thấy cô gần khóc, chả biết dỗ dành như thế nào, liền ôm Mạnh Ái vào lòng mà vỗ về. Chả biết như thế nào, khi thấy cô như vậy anh rất đau lòng.

- Bảo bối ngoan đừng khóc, anh sẽ đau lòng đấy.

Mạnh Ái nghe anh nói vậy liền ôm chặt vào lòng anh không buông, khuôn mặt vui vui vào cổ anh rồi ngủ thiếp đi. Hàn Dương bây giờ đang rất hạnh phúc, đã lâu rồi anh không có cảm giác như vậy khi ở cạnh một người con gái. Không nghe Mạnh Ái nói gì nữa, anh thấy làm lạ nhưng lại nghe được tiếng thở đều của cô, anh chắc chắn cô đã ngủ, liền để cho cô ngủ trong lòng mình.

Chiếc xe máy chốc đã dừng trước cửa nhà, Hàn Dương nhẹ nhàng ôm cả cơ thể của Mạnh Ái đi vào. Nhẹ nhàng đến nỗi cả một dàn người hầu vừa thấy anh thì định chào nhưng anh cũng không cho, sợ làm bảo bối nhỏ của anh. Rồi quay lại nói với quản gia Chu: " Bác chuyển đồ của Mạnh Ái qua hết phòng của cháu. "

Bà Chu cuối cùng cũng an tâm được một phần, thiếu phu nhân không phải khổ sở vì cậu chủ nữa, không lẽ cô ấy đã thu phục được rồi sao?

Anh nhẹ nhàng mở cửa phòng tiến vào đặt cô xuống giường, với tay lấy mền đắp lại cho cô khỏi lạnh, sau đó mới quay người đi vào phòng tắm. Kì thật anh bế cô cảm thấy rất nhẹ, cơ thể chắc chắn rất ốm, thiếu chất dinh dưỡng, kể từ ngày mai phải bồi bổ lại cho cô mới được, ú ú ôm mới ấm. Miên man trong dòng suy nghĩ, anh mới nhận ra từ lúc nào anh biết quan tâm tới một người như vậy? Đối với Hàn Dương anh, Mạnh Ái bây giờ đã là bảo bối mà anh yêu thương nhất, anh sẽ dùng cả đời để yêu thương và sủng cô hết mực.

Anh vừa đóng cửa phòng tắm lại là cô liền tỉnh giấc, nghe tiếng nước chảy trong đấy, chắc hẳn anh đã tắm. Nhận ra mình đang nằm trong phòng của anh, cô mới sực nhớ chuyện lúc trên xe, không biết rằng đây là mơ hay là thật nữa. Nếu là mơ thì Mạnh Ái cô xin ước không bao giờ tỉnh lại, còn nếu là thật

thì chắc chắn cô sẽ rất hạnh phúc.

Làn nước lạnh xả xuống thân hình vạm vỡ kia, Hàn Dương chợt nhớ đến lúc trong buổi tiệc, những lời nói kia đã làm anh thay đổi suy nghĩ của mình..

[FLASHBACK]

Trong buổi tiệc, anh chỉ đi chào hỏi vài người nên rất nhanh đã quay lại. Toan bước đến chỗ cô nhưng lại bị Kha Đức và Từ Hy kéo vào một góc ngồi uống rượu. Ba người đàn ông quyền lực ngồi chung với nhau đã chiếm hết ánh sáng của buổi tiệc đó, chỉ có Mạnh Ái là không để ý.

- Dương, Mạnh Ái hôm nay hôm nay thật đẹp, phải giữ cho kĩ không thôi là mất đó. _ Từ Hy nửa vui nửa thật nói.

- Không nhớ mình từng nói gì? _ Hàn Dương mặt tối sầm giọng nói, tay thì cầm ly rượu lắc lắc.

- Cậu vẫn còn nhớ Minh Ngọc hay sao? Hàn Dương, đã mấy năm rồi hả? Bây giờ trên danh nghĩa Mạnh Ái vẫn là vợ của Hàn Dương cậu đó. Cô ấy rất hiền, cũng không tham của cải, thời đại bây giờ kiếm được ai như vậy không cậu nói mình nghe đi. Như Từ Hy nói, lúc người ta ở bên cậu thì chả biết trân trọng gì, đến lúc mất rồi đừng hối hận mà than thở. Chuyện gì qua rồi thì cho qua hết đi, giữ trong lòng chả ích lợi gì.

Kha Đức tuân một tràng ra nói với Hàn Dương, cũng vì những lời như vậy mà Hàn Dương chợt bừng tỉnh lại. Kha Đức nói phải, cũng đã mấy năm rồi..

End Flashback

Hàn Dương khoác một chiếc khăn choàng tắm từ vệ sinh bước ra, thấy Mạnh Ái đang coi TV, nhẹ nhàng bước lại ngồi xuống kế cô.

- Tại sao không ngủ nữa? _ Hàn Dương vừa xoa đầu cô vừa nói.

- Dương, em không ngủ được. _ Nhận ra giọng nói của anh, Mạnh Ái quay qua trả lời rồi ôm chầm lấy anh.

Hàn Dương vì được Mạnh Ái tự động ôm, tâm tình vui vẻ nay lại vui vẻ hơn gấp bội.

- Trễ rồi em đừng coi phim nữa không tốt cho mắt, ngủ đi. _ Anh vói tay lấy remote tắt TV đi.

- Đúng nhĩ? Cũng đã 10 giờ hơn rồi á, em đi ngủ đi, anh ngủ ngon. _ Mạnh Ái giật mình nhìn lên đồng hồ cảm ứng trên tường, sau đó liền chúc ngủ ngon anh rồi đứng dậy đi về phòng, nhưng chưa đi được nữa đã bị một lực kéo lại, cô yên vị nằm gọn trong lòng anh trên chiếc giường kingsize.

- Em ngủ ở đây, không đi đâu hết. _ Ôm cô vào lòng, anh vùi đầu vào cổ của cô hít hà mùi thơm đặc trưng của cô.

- Nam nữ thọ thọ bất tương thân aaa Dương.

Hàn Dương nghe Mạnh Ái nói vậy đầu chảy xuống 3 vạch hắc tuyến đen, thật không nói nổi với cô vợ nhỏ này.

- Em với anh là vợ chồng? Tại sao lại nam nữ thọ thọ bất tương thân được đây bà xã?

- Yaaaa, ai cho anh gọi em bà xã? _ Mạnh Ái nghe anh gọi mình bằng " bà xã " liền dâng trào trong tim một cỗ cảm xúc ngọt ngào, nhưng chọc anh một xúu chắc cũng không sao.

- Em là bà xã của anh chứ ai, thôi ngủ đi bà xã, ngủ ngon. _ Hàn Dương siết chặt Mạnh Ái vào lòng hơn nữa, hôn nhẹ lên trán cô một cái.

- Ừm, anh ngủ ngon _ Mạnh Ái rúc đầu vào lồng ngực anh tìm hơi ấm rồi nhắm mắt lại.

Cả hai chìm vào giấc ngủ với niềm hạnh phúc dâng trào.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Làm nũng

Mạnh Ái ngủ trong lòng anh đến tận 9 giờ sáng mới chịu tỉnh giấc. Đập vào mắt cô là khuôn mặt phóng đại của anh, ngũ quan tinh xảo, lại còn khuôn mặt góc cạnh, người đàn ông này quả thật làm cô yêu anh đến điên đảo.

Tay cô lướt nhẹ trên khuôn mặt của anh, rồi nhớ lại chuyện tối hôm qua, đến giờ cô vẫn chưa tin đó là sự thật. Mạnh Ái hôn phớt lên má anh rồi buộc miệng nói lí nhí: " Hàn Dương, quả thật em không biết anh đang thật lòng hay chỉ đùa giỡn với em thôi. Nếu em đang mơ, em ước sẽ không bao giờ tỉnh lại, để bản thân mình chìm đắm trong hạnh phúc này. Còn nếu trong lòng anh thật sự có em, em sẽ vui lắm đó.. Nhưng.. Em sợ chỉ là bản thân mình tự đa tình, rất sợ. Chả biết khi nào em yêu anh đến sâu vào tâm can rồi. "

- Tất cả đều là sự thật. _ Hàn Dương đột nhiên mở mắt rồi trả lời câu nói của cô. Vốn đã dậy từ lâu, nhưng cô gái nhỏ này còn say giấc nên anh không muốn kêu cô dậy. Mạnh Ái đang " tự kỉ " độc thoại một mình mà tự nhiên anh nói làm Mạnh Ái giật hết cả mình.

- Ôi trời ơi làm em hết hồn, anh dậy từ khi nào? _ Mạnh Ái giật mình xém té xuống giường, may là có cánh tay to lớn của ai kia kéo cô lại.

- Từ lúc em sờ lên mặt anh _ Hàn Dương nói làm mặt cô đỏ hết cả lên vì nhớ những câu nói lúc nãy của mình, nhanh chân chạy vào nhà tắm, để lại anh ngồi bên ngoài mỉm cười, thật ra cô gái nhỏ này rất đáng yêu.

30 phút sau

Cả hai đều đi xuống phòng ăn sau khi vệ sinh cá nhân xong, một đàn người hầu khi thấy hai người xuống thì đều đồng thanh hô to: " Chào buổi sáng thiếu gia, tiểu thư. "

- Chào buổi sáng mọi người, được rồi mọi người đi làm việc đi ạ. _ Mạnh Ái vui vẻ nói với thanh âm hơi lớn để mọi người đều nghe rõ. Tất cả mọi người chưa lui ra vì chưa có lệnh của Hàn Dương nên vẫn nán lại. Mạnh Ái hiểu nên quay sang lay lay tay anh rồi thở thê: " Hàn Dương, cho họ giải tán đi ăn sáng rồi làm việc đi, được không anh? Với lại đông người quá em cũng không quen lắm aaa. "

Hàn Dương nghe Mạnh Ái nói vậy liền quay sang nhìn cô với ánh mắt ôn nhu rồi liền gật đầu đồng ý. Sau đó ôm eo Mạnh Ái ung dung đi xuống bàn ăn rộng lớn kia. Cả một đàn người hầu thấy vậy liền hết hồn, lâu nay thiếu gia rất lạnh lùng với tiểu thư, đột nhiên hôm nay lại ấm áp như thế, đối với bọn họ là một sự bất ngờ.

Cả hai ăn được một xú rồi Hàn Dương đột nhiên dừng lại, Mạnh Ái cũng dừng theo thấy lạ, anh lên tiếng nói: " Ái Nhi, anh không muốn ăn nữa. "

- Anh sao thế? Anh còn chưa ăn được nửa đĩa đồ ăn cơ mà. _ Mạnh Ái lo sợ anh bị bệnh liền cấp tốc hỏi han rồi sờ trán đủ thứ.

- Em đừng cho anh ăn đi. _ Hàn Dương giả vờ làm bộ mặt dễ thương nài nỉ nói. Mạnh Ái không thể tin được một chủ tịch cao cao tại thượng như vậy lại đang làm nũng với cô.

- Anh.. thật là. _ Cô cũng bó tay với người đàn ông này, đành nhân nhượng mà đút cho anh ăn.

Tính đến nay đã là một năm cô và anh chung sống chung với nhau, bao nhiêu tình cảm cô dành cho anh đều được anh đáp lại thật ngọt ngào. Hôm nay là ngày kỉ niệm tròn 1 năm ngày cưới nên cô tự tay xuống bếp nấu đồ ăn đợi anh về dùng bữa. Bữa cơm đơn giản với những món mà Hàn Dương thích ăn, cộng với nến và rượu làm cho bữa ăn thêm phần quyến rũ.

Tiếng xe chạy vào sân vườn, Hàn Dương đi xuống xe với vẻ mặt mệt mỏi, tập đoàn có quá nhiều việc cần anh phải giải quyết.

- Anh đã về. _ Mạnh Ái từ trong nhà chạy ra ôm chầm lấy anh, mới xa nhau chưa được một ngày mà cô đã nhớ anh da diết.

Tất cả mệt mỏi đều tan biến khi anh luôn có cô ở bên, hằng ngày được cô nấu ăn cho mình, cô ngồi ghé đợi anh đi làm về, tất cả thật sự quá đổi hạnh phúc. Anh xoa đầu cô rồi hôn lên trán cô một nụ hôn nhẹ nhưng rất ngọt ngào, tay chìa ra một bó hoa hồng, anh đã đặt mua nó. Anh biết cô không thích quần áo hay trang sức, cái cô cần là sự yêu thương của anh.

- Chúc mừng kỉ niệm 1 năm cưới nhau, bà xã. _ Hàn Dương khó khăn nói ra những lời này, anh không giỏi trong khoảng nói lời dụ ngọt, chỉ biết hành động cho cô thấy được thôi.

Mạnh Ái hai bên mắt đã đỏ hoa vì anh nhớ đến ngày kỉ niệm cưới, lại còn tặng đúng bó hoa hồng mà cô thích. Nhưng cô lại thấy hơi khó hiểu vì tại sao chỉ có 99 đóa hoa hồng, sao không phải là 100? Cô chỉ cần nhìn sơ là có thể đếm được, vì vốn dĩ chỉ số IQ của cô rất cao.

- Anh, tại sao chỉ có 99 đóa hoa hồng? _ Cô ngây thơ hỏi.

- Chẳng phải đóa hoa cuối cùng chính là anh hay sao? _ Dứt lời, anh hôn môi cô, nụ hôn không sâu nhưng Mạnh Ái lại rất thích.

- Ừm, chỉ toàn chọc em, anh lên tắm nhanh rồi còn xuống ăn. _ Mạnh Ái đánh yêu vào ngực anh một cái rồi nở nụ cười nói.

Trong suốt bữa ăn, hai người nói với nhau những điều ngọt ngào và hạnh phúc nhất, ấm áp chỉ là như vậy.

- Mạnh Ái, 2 ngày nữa chúng ta đi chơi. Có thể hơi trễ so với ngày kỉ niệm nhưng đều là thành ý của anh. _ Hàn Dương buông đũa xuống nói.

- Thật á? Em được đi chơi sao? _ Vẫn là cô ngây ngốc ngu ngơ:))

- Có thể rủ bạn em cùng đi, có cả Từ Hy và Kha Đức nữa.

- Oa đã thế, cảm ơn anh ông xã. _ Mạnh Ái ôm chầm lấy anh.

Buổi tối hôm đó, cô trần trọc không ngủ được vì háo hức về chuyến đi chơi, đến mức mà Hàn Dương phải vỗ về cô mới đi sâu vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chuẩn bị

Hôm nay là ngày đi chơi..

Tất cả đã tập hợp ở sân sau nhà của Hàn Dương và Mạnh Ái, vì sân sau là sân máy bay tư nhân của riêng anh đậu. Tổng cộng có 5 người đi: Hàn Dương, Mạnh Ái, Kha Đức, Từ Hy và Kiều Ny. Hai cô gái thì rất háo hức vì lâu rồi chưa đi chơi ở đâu xa nhà hết, chỉ mua sắm và đi ăn gần đây thôi. Thứ nhất là vì Hàn Dương không cho cô đi ra ngoài, muốn đi phải có anh đi theo. Thứ hai thì nếu may mắn thì anh sẽ cho cô đi đây đó một chút, nhưng phải có vệ sĩ đi theo, cô thì không thích như vậy nên đành ngậm ngùi ở nhà chơi.

3 người đàn ông ngồi nhìn ngắm 2 người con gái ngồi hàn huyên đủ chuyện với nhau, chợt Kha Đức lên tiếng chọc ghẹo Kiều Ny: "Nè, cô đi kè mà sao nói nhiều thế nhĩ? "

Hàn Dương và Từ Hy ngồi bên cạnh cũng thấy làm lạ, chả phải Kha Đức rất ít tiếp xúc với phụ nữ hay sao? Hôm nay lại còn giờ trò chọc ghẹo người ta nữa. Đến bản thân anh cũng không hiểu, gặp được nhỏ thì anh lại muốn chọc ghẹo.

- Chứ không phải anh cũng đi kè hay sao? _ Nhỏ cũng không vừa gì mà nói lại, nhìn anh cũng đẹp trai đấy mà sao mở miệng ra không có duyên chút nào, đó là suy nghĩ của nhỏ.

- Miệng lưỡi như thế hèn gì độc thân một mình là đúng _ Kha Đức đã cho người điều tra về nhỏ nên anh có thể biết được điều này qua tập hồ sơ của Hàn Đại gửi cho mình.

- Kha tổng thân ái, chuyện tôi độc thân hay không cũng không tới anh quản. Với lại, chả phải anh cũng đang độc thân hay sao? Nếu thấy tôi chướng mắt, anh có thể không đi và quay về nhà, dù gì cũng chưa bay. _ Kiều Ny ghét nhất là ai nhắc tới vụ cô còn độc thân, chưa một mảnh tình vắt vai, vậy mà tên này lại nhắc tới, thật khiến người khác đau lòng aa..

- Cô.. cô.. hừ _ Kha Đức hết lời, đành chịu thua mà im lặng.

- Thôi coi như em xin hai người. _ Mạnh Ái lên tiếng giải vây cho cả hai người, rồi quay sang nói với Hàn Dương: "Dương, không lẽ anh định đem hết cả núi đồ đó đi sao? "

- Đúng, người phụ nữ của anh đáng ra phải có nhiều hơn những thứ ít ỏi đó, chỉ là em không thích. _ Hàn Dương thanh âm không lớn không nhỏ nói ra cho mọi người nghe, làm Mạnh Ái mặt đỏ như trái cà chua chín, mọi người thấy vậy liền bật cười ha hả.

Flashback -----

Chuyện là như vậy

Hôm qua, Hàn Dương thông thường 6 giờ tối mới về nhà dùm cơm với cô, chả hiểu sao hôm nay mới 3 giờ chiều lại về, nói là muốn đưa cô đi chỗ này.

- Ái Nhi, em lên thay đồ rồi đi theo anh.

- Dương, đi đâu thế?? _ Đột nhiên hôm nay về rồi đất còn đòi đất cô đi đâu nữa, đàn ông đôi lúc còn khó hiểu hơn cả phụ nữ nữa.

- Bí mật, anh cho em 10 phút thay đồ.

Mạnh Ái ngoan ngoãn lên lầu nghe theo lời anh. Sớm hơn 10 phút anh cho, chỉ có 5 phút là cô đã xuống. Trên người cô mặc một chiếc váy màu tím nhạt dài hơn đầu gối, trên vai đeo một cái túi để thuận tiện để điện thoại và son. Anh và cô lên chiếc xe Cadillac rồi rời đi.

Chiếc xe sang trọng của anh dừng trước khu trung tâm mua sắm Blue (Blue là trung tâm mua sắm thời trang và trang sức, là trung tâm con của V.I.P - bán tất cả món đồ cần thiết. Cả hai đều thuộc sở hữu của Ngô Thị - Ngô Hàn Dương).

Tất cả nhân viên khi thấy chủ tịch bước vào đều cúi chào to rõ, làm cô cũng phải giật mình. Còn anh thì phớt lờ, thẳng thừng ôm eo cô tiến vào bên trong ngay cửa hàng Sober (Do Bertha Layla - Một nhà thiết kế thời trang nổi tiếng đồng thời là bạn thân của anh làm chủ).

Những món đồ ở đây được thiết kế vô cùng bắt mắt và độc đáo. Chủ yếu là tôn lên sự tinh khiết, trang nhã của người phụ nữ khi mặc nó vào. Hàn

Dương quay bước lại ghé sofa ngồi đó rồi nói: " Em thích cái nào cứ việc mua đi. "

Cô mất 1 phút để tiêu hóa lời nói của anh, sau đó tiến lại chỗ anh ngồi, kéo kéo vạt áo anh mà nói: " Chẳng phải đồ em nhiều lắm rồi sao? "

- Không đủ, mua thêm đi. _ Một lời nói của anh đủ khiến cô choáng váng, biết là không thể cãi được, cô liền đi vòng vòng lựa theo ý của anh.

Đập vào mắt cô là chiếc váy màu bạc lấp lánh kia. Nó được thiết kế theo kiểu cúp ngực, đuôi váy dài, phía bên phải từ đùi tới chân được xẻ tà ra, rất hợp với những người mẫu có đôi chân dài với lại thon thả. Ngay eo có một vòng kim cương không lớn cũng không nhỏ được vòng qua. Thoạt nhìn, đây là chiếc váy quyến rũ nhất mà cô từng thấy.

Mạnh Ái cầm chiếc váy đưa đến chỗ Hàn Dương đang ngồi, thấy anh gật đầu, cô mới chịu quay vào phòng thay đồ. Chỉ 5 phút sau, cô như hóa tiên nữ trên trời ban xuống đây, làn da trắng nõn của cô thật hợp với bộ váy này. Hàn Dương nhìn cô tới ngẩn ngơ, không tin trước mắt mình là Mạnh Ái, ít nhất thì cô cũng phải là siêu mẫu chứ nhỉ?

" Bóp, bóp "

- Tiểu thư, cô quả thật là người có mắt thẩm mỹ aa.

Từ trên cầu thang, tiếng vỗ tay vang lên, thu hút sự chú ý của mọi người, cô và lẫn anh. Một cô nàng mang vẻ ngoài lai Tây thật sự trông rất đẹp, khi nãy có nghe qua nói qua, chắc hẳn đây là Layla mà anh nhắc tới. Theo phong tục, khi người Tây gặp người quen của mình, họ sẽ lại ôm và hôn má nhau một cái. Hàn Dương và Layla cũng như vậy, nhưng Mạnh Ái hiểu hai người chỉ bạn nên không chấp nhất gì hết.

- Mạnh Ái tiểu thư mặc bộ này quả thật rất đẹp. Xin lỗi vì hôm đám cưới Layla tôi không đến được, quả thật như lời đồn đại, cô rất đẹp, lại còn rất xứng đôi vừa lứa với Hàn Dương.

- Cảm ơn chị quá khen. Chị ở ngoài cũng rất xinh. _ Mạnh Ái tươi cười đáp lại, chỉ cần là bạn anh cũng là bạn của cô. Nụ cười của cô mang theo sự trong trắng, hồn nhiên khiến người đối diện dễ bị thu hút.

- Đây là bộ váy chị định tặng cho em trong ngày cưới, nhưng thật tiếc vì chị bận. Sẵn dịp đây em nhìn trúng nó, coi như là quà cưới muộn, em chịu không?

- Em sợ bộ váy này đắt, có thể làm hao tổn kinh phí của chị. _ Mạnh Ái ngay thơ nói. Đối với Layla, đây là lần đầu tiên cô cũng gặp một người ngay thơ như Mạnh Ái.

- Không. không sao. Em đừng nghĩ nhiều. _ Ánh mắt của Layla nhìn qua Hàn Dương như có ý muốn nói " Vợ của cậu thật sự rất giống tiểu bạch thỏ, khôn hồn thì giữ cho kĩ vào. "

- Được rồi, coi như đây là quà cưới cậu dành cho cô ấy. Sẵn đây, cậu chọn cho mình thêm 15 bộ váy nữa cho Mạnh Ái, để cô ấy mặc đi chơi. _ Hàn Dương chắc nịch nói.

- Anh, không cần đâu mà. _ Mạnh Ái giật mình khi nghe anh nói liền lên tiếng nói.

- Không nói nhiều.

Sau đó, 15 bộ váy được chuyển tới nhà gần nấp. Vì còn sớm, nên anh dắt cô đi thêm vài shop đồ nữa, và trang sức, rất nhiều thứ.. Và lần nào anh cũng có một câu nói " Lấy hết ", chỉ một buổi đi chơi mà tốn kém quá nhiều, cô chả thích Hàn Dương xài tiền kiểu này nhưng bản thân mình lại cãi không lại anh nên đành thôi)))

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đảo Bora Bora

Chương này có H ấy, không thích vui lòng clickback nha.

Sau 9 tiếng bay, máy bay của bọn họ đáp xuống, vì là máy bay tư nhân nên lịch trình đi được rút ngắn lại vài tiếng do không phải rườm rà vụ thủ tục.

Nơi máy bay đáp xuống là một hòn đảo tuyệt đẹp, tên của nó là đảo Bora Bora. Là một đảo nhỏ nằm trong quần đảo Leeward của Pháp, Bora Bora là một trong những thiên đường du lịch nổi tiếng trên thế giới.

Mạnh Ái và Kiều Ny vừa bước xuống liền tỉnh ngủ mà hoa mắt vì vẻ đẹp ở nơi đây. Nước biển trong xanh, gió mát, đảo được bao xung quanh những

rạng san hô quý hiếm, động thực vật phong phú. Tuy diện tích đảo Bora Bora khá nhỏ nhưng lại rất xinh đẹp. Chưa kịp để 2 cô gái ở lại đây ngắm phong cảnh, 3 chàng trai đã kéo 2 cô về.

- Dương, tối nay chúng ta sẽ ngủ ở đâu? _ Mạnh Ái thắc mắc hỏi.

- Bungalow ở trên biển. _ Hàn Dương vừa nói xong, mắt cô liền sáng lên. Bungalow là dạng nhà tầng nhưng lại thấp, chủ yếu diện tích của nó rộng. Bungalow giống như những mái chèo ở Việt Nam mà người Tây Nguyên hay ở, nhưng ở đây bungalow nổi tiếng vì được nằm lơ lửng trên mặt nước biển trong xanh, đó là điều hút khách ở đảo Bora Bora này.

Mạnh Ái và Hàn Dương thì ngủ chung, 3 người còn lại thì mỗi người một phòng. Vì cả ngày ngồi trên máy bay để đến đây nên Mạnh Ái rất rất mệt, liền nằm xuống đánh một giấc tới 8 giờ tối mới chịu dậy, không thấy Hàn Dương nằm bên cô, cô đứng dậy đi tìm. Từ ban công, nhà vệ sinh đều không thấy, gọi điện thì mới biết anh để điện thoại ở nhà, cô bắt đầu lo lắng, định mặc áo khoác vào rồi ra ngoài tìm thì đúng lúc đó anh lại trở về, trên tay còn cầm theo đồ ăn. Thấy vậy, cô ngồi phịch xuống giường tò vò giận dỗi.

- Ai chọc em giận? _ Hàn Dương yêu chiều nhìn cô nói.

- Anh đấy, đi đâu mà không cho em biết, cũng không thèm kêu em dậy. _ Mạnh Ái bắt chéo hai tay để lên ngực, mặt phồng phồng lúc giận dỗi trông thật đáng yêu.

Hàn Dương tiến lại ôm cô vào lòng, hít hà mùi hương quen thuộc trên cơ thể của cô.

- Em ngủ ngon như vậy, anh không nhớ kêu em dậy. Với lại, anh cũng đi lấy đồ ăn cho em mà. 3 người kia thì đi chơi cả rồi. _ Anh nhéo yêu cái mũi của cô một cái rồi từ từ mở đồ ăn đưa cho cô.

Con gái ai chả vậy, khi họ giận dỗi, đem đồ ăn lại là mọi chuyện đều trở lại quỹ đạo ban đầu. Mạnh Ái ngồi ăn no nê mà không để ý tới Hàn Dương đang nhìn mình từ nãy giờ, anh là đang cố kiềm nén dục vọng trong người, lúc ăn không lẽ cô cũng quyến rũ như này sao?

- Aa, thật no, cảm ơn anh. _ Mạnh Ái xoa xoa bụng rồi choàng tay qua cổ anh, hôn một cái ngay má anh. Thôi rồi, tất cả dục vọng kiềm nén nãy giờ của anh đều tiêu tan theo mây gió.

- Nhưng anh lại đói. _ Hàn Dương kéo Mạnh Ái ngồi lên đùi mình rồi nói.

- Tại sao lại chưa ăn? Sao lúc này lại không ăn chung với em? _ Mạnh Ái bực dọc hỏi lại anh, lâu lâu mới được đi chơi như vậy, thoát khỏi công việc, vậy mà anh lại bỏ bữa sao?

- Không phải, anh muốn ĂN EM, được không?

Cô đỏ mặt vì lời nói của anh, đánh thụp vào ngực anh một cái. Nhưng chưa kịp đánh là đi bị tay anh chặn lại, Hàn Dương đặt môi bạc mòng của mình lên đôi môi mọng hồng của cô, nụ hôn ngọt ngào kéo dài khá lâu. Có lẽ đã quen, Mạnh Ái chủ động lấy lưỡi của mình càn quét vào trong khoang miệng của anh, điều này tuy nhỏ nhưng nó như một liều thuốc kích thích đối với Hàn Dương.

Anh bế cô đặt lên giường, nằm đè lên thân thể nõn nà của cô. Bàn tay "hư hỏng" của anh từ từ mân mê cặp núi của cô, nhấn nhá nhụy hồng hai bên làm cô thỏa mãn mà rên rỉ. Rất nhanh sau đó, quần áo vướng víu đã được anh cởi hết ra rồi quăng đi không thương tiếc. Hàn Dương hôn cổ rồi lần xuống xương quai xanh, sau đó lại tới bụng, những nơi anh đi qua đều để lại dấu vết màu đỏ.

Nhẹ nhàng ban hai chân cô ra, đút một ngón tay vào, Mạnh Ái vì quá lâu chưa có ai động vào hạ thân sau gần 1 năm trước nên có chút đau.

- Aaaa.. nhẹ.. thôi Dương.

Bỏ mặc tiếng nói của cô, anh lại cho tiếp ngón tay thứ hai, rồi thứ ba, dâm thủy của cô chảy ra rất nhiều, anh đều nuốt trọn hết, um thật ngọt, quả là không tệ. Anh rút hết những ngón tay ra, muốn đùa giỡn cô một chút, nên lại xoa nắn đôi gò bồng. Mạnh Ái vì khó chịu do sự trống trải ở dưới, ưỡn người lên xin Hàn Dương: "Dương.. Em muốn".

- Em muốn gì? _ Anh vờ như không hiểu chỉ vì muốn trêu chọc cô một chút.

- Cái đó của anh.. Cho em đi.. Ừm khó chịu. _ Hết cách, cô đành phải nói ra.

- Được, chiều em. _ Nói xong, anh đưa cự vật kia đâm vào lỗ huyệt của cô một cách chậm rãi cho cô quen dần, Mạnh Ái vì sợ nên cứ âm ỉ không dùng, sau đó thấy cô đã quen, Hàn Dương mới bắt đầu động nhanh. Từng cú anh thúc vào sâu tận điểm G của cô, thật đau nhưng cũng đã thật aa.

Sau khi vật vã, anh "Gầm" một tiếng rồi phóng hết tinh dịch của anh vào trong cô. Mạnh Ái có thể cảm nhận được một dòng nước ấm trong cơ thể mình, sau đó nhoeo miệng cười. Hàn Dương cũng chiều hôn lên trán cô một cái, sau đó bế cô vào nhà vệ sinh tắm rửa. Mạnh Ái cứ để mặc anh làm, cô mệt quá nên thiếp đi.

Sau khi trở lại giường, Mạnh Ái rúc vào lòng anh như một chú thỏ cần ôm ấp, anh thì không khỏi hạnh phúc. Hàn Dương nhớ lại khi nãy, lúc anh cho phân thân vào, bên trong của cô rất chật hẹp, đó là biểu hiện của việc lâu ngày không quan hệ với ai. Với lại 1 năm trước, khi anh quan hệ với cô, anh có thể cảm nhận được cô vẫn còn là xử nữ, nhưng lúc đó anh lại lạnh nhạt với Mạnh Ái.. Cô gái ngốc này, có chuyện gì cũng không chịu nói, cứ ôm khư khư trong lòng mà chịu đựng, thật hết biết. Nhưng nghĩ lại đến anh là người đàn ông đầu tiên của cô, chỉ đến đây thôi cũng khiến Hàn Dương cười toét

cả miệng. Sau đó liền ôm Mạnh Ái vào lòng mà ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Kha Đức × Kiều Ny

Màn đêm buông xuống, những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời hòa mình vào biển xanh trông thật lấp lánh làm sao. Kiều Ny và Kha Đức đang đi trên bờ, mỗi người chìm vào một lối suy nghĩ khác nhau. Từ Hy có hẹn với bạn nên dự định đi chơi bị hủy, chỉ còn nhỏ và cậu nên 2 người quyết định đi dạo.

- Này, anh có từng yêu ai đó từ cái nhìn đầu tiên chưa? _ Kiều Ny nãy giờ im lặng chợt lên tiếng hỏi.

- Chưa từng. _ Hai chữ ngắn gọn nhưng làm nhỏ khá buồn, sau đó liền lấy lại thần thái. Hồi sáng này khi anh chọc ghẹo nhỏ, nhỏ vui lắm đấy chứ, nhưng vẫn đầu khấu lại với anh vài câu cho vui.

Chả biết có phải là nhỏ yêu anh từ cái nhìn đầu tiên hay không, nhưng từ lúc thấy anh từ ngoài cổng tiến vào, một thân tiêu soái, cao ráo, đặc biệt là mái tóc màu tím than đỏ dưới trời nắng, trông thật lãng tử nha. Lúc đó, tim của nhỏ như rút một nhịp rồi lại đập liên hoàn? Có phải nhỏ đã yêu không?

- Sao thế? Tự dưng lại hỏi như vậy. _ Kha Đức nhìn qua thấy qua vừa đi vừa thẩn thờ không nói gì nên thấy làm lạ.

- À... không sao đâu, chỉ là tôi bâng quơ hỏi. _ Nhỏ hoàn hồn lại rồi trả lời.

- Ủ. Vậy cô có yêu ai từ cái nhìn đầu tiên không?

- C.. ó, nhưng chưa chắc nữa.

Kha Đức nghe nhỏ trả lời liền thấy lạ, cái gì mà có rồi lại chưa chắc nữa? Haizz con gái khó hiểu quá nhỉ?

- Vậy mà tôi tưởng cô độc thân nên chả biết yêu ai từ cái nhìn đầu tiên hết.

- Nè, anh nói cái gì há?

Kha Đức thành công chọc giận Kiều Ny, nhỏ quay sang lườm anh một cái rồi đánh túi bụi vào anh, đã bảo không thích ai nhắc tới chuyện độc thân mà..

Kha Đức chạy thoát khỏi những cú đánh ấy, Kiều Ny lại điên cuồng đuổi theo. Một chàng trai một cô gái rượt đuổi nhau trên bờ biển vào buổi tối, là lãng mạn hay là có vấn đề đây? (Haha mình cố ý ghi vậy đó)

Cả hai đều là người nên chạy một chút cũng thấm mệt, Kha Đức đành giờ tay chịu thua rồi ngồi phịch xuống bãi cát ngắm sao. Nhỏ thấy vậy cũng " Hừ " một tiếng rồi ngồi xuống bên cạnh anh, tuy khoảng cách có hơi xa nhau một chút.

Bầu trời đêm nay trông thật đẹp, lạ thật hôm nay có rất nhiều ngôi sao, nó phát sáng rồi rọi thẳng xuống mặt biển. Cả hai người ngồi bên nhau, nếu từ xa nhìn vào có thể sẽ tưởng rằng là một cặp tình nhân, nhưng sự thật không phải như vậy.

- Thật ra thì.. _ Cả hai đều đồng thanh nói.

- Cô / Anh nói trước đi.

- Thôi được rồi anh nói đi. _ Nhỏ chịu thua rồi quay mặt ra hướng khác không muốn đôi co nữa.

Kha Đức chỉ tay lên bầu trời vào ngôi sao vừa to vừa lấp lánh hơn những ngôi sao kia rồi nói: " Cô thấy ngôi sao kia chứ? "

Nhỏ chỉ gạt đầu rồi không nói gì, lắng nghe anh nói tiếp.

- Chính là cô ấy. _ Anh thở dài, đôi mắt nhìn kĩ vào ngôi sao kia.

- Cô ấy? _ Kiều Ny thắc mắc hỏi lại, cô ấy là ai được nhỉ? Là người yêu hay là vợ?

- Cô ấy tên Hạ Mẫn, người tôi từng rất yêu say đắm, tôi có thể dùng cả tính mạng để bảo vệ Mẫn Nhi. Cô ấy xinh lắm, đôi mắt biết cười, yêu nhau say đắm 6 năm, cả hai chưa bao giờ xảy ra chuyện gì cả. Nhưng hôm ấy, cô ấy thấy tôi đứng bên đường liền băng qua, không để ý đến chiếc xe đang chạy rất nhanh kia, nên bị tai nạn, không qua khỏi được.

Vừa nói xong, Kha Đức rút nước mắt nhưng anh nhanh tay quệt đi. Kiều Ny thấy vậy chả hiểu sao lại rất đau lòng, sở dĩ Kha Đức lạnh lùng tàn độc như vậy là có lí do.

- Anh khóc đi, cho thỏa lòng. _ Nhỏ tự dung bước qua ngồi kế anh, cho anh dựa đầu vào vai, nhỏ chỉ biết làm như vậy ngoài ra không làm gì được nữa.

- Tôi tệ lắm đúng không? _ Kha Đức vừa khóc vừa nói với giọng nghẹn ngào, chả hiểu sao hôm nay anh lại yếu đuối đến như vậy.

- Không.

- Vậy tại sao người tôi yêu thương nhất lại rời xa tôi, cô nói thử đi? Là tại tôi không tốt, hay là vì sao nữa..

Kiều Ny xoay người qua đối diện thẳng mặt với Kha Đức, thấy anh khóc chả hiểu vì sao cô lại đau lòng đến thế, mạnh dạn nói: " Tôi chắc chắn sẽ có người sẽ ở bên cạnh anh, quan tâm anh, lo lắng cho anh, dành cả một đời ở bên anh, chỉ là anh có chịu đồng ý hay không thôi "

Kha Đức im lặng không nói gì nữa, quay mặt sang chỗ khác. Cả hai cùng im lặng trong một thời gian dài, rồi đến gần khuya, hai người mới chịu đi về nghỉ ngơi..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Anh ghen sao?

Ngay hôm sau khi thức dậy, hạ thân của Mạnh Ái truyền đến cơn đau ghê gớm, muốn nhúc nhích cũng là một chuyện khó khăn. Bên cạnh là Hàn Dương đang say giấc nồng, lúc ngủ trông anh thật đáng yêu, khuôn mặt lúc này hiền lành hẳn so với lúc làm việc.

Vì không muốn Hàn Dương thức giấc, cô nén nỗi đau lại mà cắn răng bước xuống giường, nhưng chưa đi được đến bước thứ năm nữa là Mạnh Ái đã khụy xuống vì đau. Sàn bằng gỗ nên lúc cô té xuống cũng gây ra tiếng động, tuy nhỏ nhưng cũng đủ làm Hàn Dương thức giấc, vì anh là thủ lĩnh của bang hội lớn, nên việc cảnh giác rất được đề cao.

Chỗ kê bên đã không còn hơi ấm, nhìn xuống thì thấy Mạnh Ái ngồi đó nhăn mặt vì đau. Anh nhúu mày rồi bế cô lên giường, cho cô gối đầu lên chân mình rồi hai tay xoa bóp hai bên hông cho cô, giọng nói phát ra cực kì yêu thương: " Sao không gọi anh dậy? Để té như vậy có phải đau hơn không? "

- Là tại anh đang ngủ rất ngon, với lại ai là người làm em đau như vậy chứ, hừ.

Mạnh Ái nói ra làm lòng Hàn Dương cảm thấy có lỗi vô cùng. Hôm qua anh có chút mạnh bạo, à không là rất mạnh bạo đấy.

- Chỉ trách cơ thể em quả thật là rất mê người thôi bà xã.

Anh cúi sát người thì thắm vào tai của cô, những lời nói này có tính sát thương rất cao nha, mặt của cô đã đỏ lên hết rồi. Mạnh Ái quơ tay đánh vào ngực anh, Hàn Dương không những không giận mà còn bế cô vào nhà tắm.

- Anh.. đưa.. em đi đâu? _ Mạnh Ái vùng vẫy trên tay anh càng nhiều, anh càng siết chặt lại thêm một tí vì sợ cô té xuống.

- Chả phải em đứng còn không nổi hay sao, để anh tắm cho.

- Thôi.. không cần đâu mà, anh ra ngoài đi em tự làm được.

- Đừng phí lời. _ Hàn Dương lấy bàn chải rồi quẹt một miếng kem đánh răng, bảo cô há miệng ra rồi tự tay đánh răng cho cô. Sau đó lại rửa mặt, rồi đặt cô vào bồn tắm, mở nước tắm cho cô.

Thật là dưới nước trông Mạnh Ái còn quyến rũ gấp bội lần, nhưng vì hôm qua anh làm cô đau quá rồi, nên đành chịu đựng kìm nén dục vọng.

Mọi người tập trung lại một chỗ rồi sau đó đi ăn sáng ở Le Tepanie Restaurant, ở đây là nhà hàng phục vụ đồ ăn buổi sáng theo kiểu Ý, Pháp trên đảo Bora Bora này.

Tất cả dùng bữa xong ít nhất cũng hơn 9 giờ sáng, không khí buổi ăn khá ấm đạm, Mạnh Ái có thể thấy được cả buổi sáng Kiều Ny và Kha Đức không đầu khẩu với nhau lần nào.

5 người chọn Pure Snorkeling by Reef Discovery để đi tham quan trên biển.

Kiều Ny kéo Mạnh Ái đi vào thay đồ bơi (í mình là bikini đó ~.~). Nhỏ và cô chọn chung cho mình một bộ bikini 2 mảnh màu đen, cơ thể cả 2 đều rất đẹp nên mặc vô cả 3 vòng đều thấy rõ đầy đặn.

Kiều Ny vì mặc quen nên không cảm thấy ngại ngùng gì hết, còn Mạnh Ái thì có phần hơi e ngại, ngại chết mất.

Cả hai cô bước ra trông sự ngạc nhiên, trầm trồ của Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy. Đối với Hàn Dương đã nhìn thấy cơ thể của cô rồi nên không mấy bất ngờ lắm, nhưng không ngờ khi diện bikini vào Mạnh Ái lại càng quyến rũ hơn.

- Bà xã, em lại quyến rũ anh nữa rồi. _ Anh rào bước choàng tay qua eo cô nói thì thầm.

Còn Kha Đức thì không thích Kiều Ny mặc kiểu này, thật hở hang. Nhỏ chạy lại hỏi anh có đẹp không, anh thể hiện thái độ khó chịu ngay trên mặt. Nhỏ chỉ biết trề môi.

Người cô đơn nhất ở đây phải là Từ Hy rồi, thật đau lòng.

Chiếc thuyền bắt đầu di chuyển từ từ ra khơi, kể bên cũng còn có nhiều chiếc thuyền khác nhau nữa, bên đó có rất nhiều người nhìn vào Mạnh Ái và Kiều Ny với vẻ mặt ham muốn. Điều này làm Hàn Dương và Kha Đức mặt tối sầm lại, đầy chầy hắc tuyến, trong lòng không khỏi ghen tức.

Anh lấy một chiếc khăn bự, choàng vào người cô, người con gái này thật sự có sức hút quá lớn đi thôi.

- Lục Mạnh Ái, vài người nhìn em anh còn có thể nhân nhượng được. Nhưng ai ai cũng nhìn em hết, tốt nhất em nên che lại, đừng để anh phải móc mắt những tên đó đem làm chao hết em mới vừa lòng.

- Hàn Dương, anh là đang ghen? Vậy em càng nên để người ta nhìn. _ Mạnh Ái trở mặt nhìn anh, trông lúc ghen anh thật là dễ thương à nha.

- Em dám? Anh chỉ đang đánh dấu chủ quyền bà xã của anh thôi. _ Cậu nói vui của cô làm anh muốn sôi máu hơn.

- Được rồi, anh thật đáng yêu nha. Đừng lo nữa, suốt đời này Lục Mạnh Ái em chấp nhận thua dưới tay Ngô Hàn Dương anh, được không?

Nghe cô nói vậy, con giận trong lòng như được cô dập tắt đi hết, thay vào đó là niềm hạnh phúc len lỏi trong tim anh. Hàn Dương trừng mắt nhìn thẳng qua những người đang dòm ngó Mạnh Ái, sau đó lại dịu dàng quay qua đặt lên môi cô một nụ hôn nóng bỏng.

Chả hiểu sao khi nhìn thấy ánh mắt của anh, những tên kia đều thấy sợ sệt tự động không nhìn nữa, quay sang chỗ khác.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Sẽ ở bên cạnh em suốt đời

Vui chơi cả ngày, đi khám phá trên biển rồi lặn xuống ngắm rặng san hô, quả là một ngày đi tuyệt vời. Thuyền cập bến trở lại vào bờ cũng đã 5 giờ chiều, mọi người chuẩn bị đi về nghỉ ngơi thì Mạnh Ái nắm tay Hàn Dương lại, sau đó lại thì thầm: "Em muốn ngắm hoàng hôn trên biển, được không Dương?"

- Em có mệt không? _ Sức khỏe của cô luôn được anh đặt lên hàng đầu, ba mẹ vợ có nói, thân thể của Mạnh Ái rất yếu, cần phải chăm sóc kỹ càng mới được.

Mạnh Ái lắc đầu, sau đó dắt anh ra xa một tí mép bờ biển, anh và cô ngồi ở đó. Gần sập tối, hoàng hôn khoác lên mình một vẻ đẹp là kì. Nó có màu hồng xen lẫn tím ẩn mình sau những ngọn núi nhấp nhô phía xa xa bên kia. Cảnh tượng thật sự rất tuyệt vời, Hàn Dương nhìn sang thấy Mạnh Ái đang tươi cười nhìn ngắm hoàng hôn thì trong lòng cảm thấy rất hài lòng, không uổng công mấy ngày trời anh ngồi tra khảo những địa điểm du lịch tuyệt vời dành cho các cặp đôi trong ngày kỉ niệm.

Sau khi trời tối, Mạnh Ái và Hàn Dương nắm tay nhau đi về. Buổi tối ở đây đèn được bật lên trông rất là đẹp, đúng chất lãng mạn.

Mạnh Ái đang đi qua cây cầu bỗng dừng lại, đứng nhìn lên trời ngắm sao. Cả một cây cầu với những ánh đèn lấp lánh, trên trời thì có những ngôi sao lấp lánh, tất cả hòa chung lại tạo nên một khung cảnh rung động lòng người. Dưới đó là Mạnh Ái đang đứng, đôi mắt màu xám tro hiện lên tia vui vẻ và thích thú, nếu là người lạ nhìn vào cũng sẽ bị mê hoặc.

Hàn Dương bước đến đằng sau ôm cô vào lòng, Mạnh Ái có vẻ giật mình nhưng khi nghe được mùi hương cigar cuba xen lẫn bạc hà thì mới yên lòng lại. Cả hai đứng ôm nhau rồi cùng nhau ngắm sao trên trời, được một lúc sau Mạnh Ái mới lên tiếng: "Em muốn thời gian bây giờ ngừng lại."

- Tại sao?

- Có thể ôm anh, cùng anh ngắm sao, trải qua kì nghỉ vui vẻ, đó là một điều hạnh phúc lớn. Thời gian ngừng lại lâu hơn một chút để em có thể tận hưởng cảm giác này.

- Đồ gốc _ Hàn Dương cốc đầu cô một cái, nhưng chỉ là cốc nhẹ.

- Không đúng hay sao? Cả quãng đường phía trước bao nhiêu chông gai cản trở, ai biết được là anh có kiên trì nắm tay em mà vượt qua tất cả không.

- Cho dù có chuyện gì xảy ra, anh nguyện dùng cả tính mạng để bảo vệ em, sẽ ở bên cạnh em suốt đời, được không?

- Anh có chắc? _ Nghe anh nói vậy, Mạnh Ái rất vui.

- Anh hứa. _ Hàn Dương chìa ngón tay út ra hứa với cô.

Cô thấy thế liền cười toe toét, sau đó lại hôn vào môi anh một cái, nụ hôn kéo dài cũng khá lâu, sau đó cả hai cũng đi về phòng nghỉ để sáng mai chuẩn bị đi về.

Sáng hôm sau.

Mọi người đã tập hợp đầy đủ lại chuẩn bị đi về với những chiếc vali to bự. Vali bự nhất có lẽ là của anh và cô, cô mua rất nhiều quà để về cho mọi người.

Chiếc máy bay tư nhân cất cánh bay lên bầu trời, Mạnh Ái từ trên cao nhìn xuống với vẻ luyến tiếc, cô còn chưa chơi hết ở đây cơ mà. Hàn Dương ngồi bên cạnh thấy mặt cô sụ xuống cũng đoán được phần nào.

- Em còn muốn chơi? _ Anh xoa xoa đầu cô rồi hỏi.

Mạnh Ái không nói gì chỉ nhẹ nhàng gật đầu, khuôn mặt tỏ vẻ đáng yêu trông cũng hết sức, Hàn Dương vì thế mà tim đập thình thịch. Nhưng thấy cô buồn anh cũng không nỡ, hứa với lòng lần sau sẽ dắt cô đi cả thế giới này luôn.

- Ngoan, mai một lần nữa dẫn em đi.

- Thật?

Hàn Dương mỉm cười nhìn cô rồi gật đầu, Mạnh Ái vui sướng hết cỡ. Liền vùi mặt vào lồng ngực rắn chắc của anh mà hít hà mùi hương quen thuộc, sau đó lại ngủ quên mất. Có lẽ vì lệch múi giờ nên cô ngủ không quen giấc là vậy.

Sau khi xuống máy bay (Ai đọc sẽ biết nhà Hàn Dương có máy bay riêng, và đậu đằng sau nhà của anh ấy), Mạnh Ái liền bỏ qua sự mệt mỏi mà đi kiểm quân gia Trần, cô coi bà như là người mẹ vậy đó.

- Tiểu thư, cô đã về. _ Bà Trần khi thấy cô về nét mặt cũng rạng rỡ thấy rõ.

- Di gọi là con là Ái Nhi đi mà, con có mang quà về cho di đây, mong di nhận. _ Mạnh Ái chìa ra một cái túi, bên trong là một chiếc khăn quàng cổ, dù gì cũng sắp đến mùa đông.

- Được rồi mà, con mua làm gì cho nắc công. _ Bà Trần thấy cô quan tâm mình đến vậy cũng rất vui, bà sống cô đơn một mình nên đã sớm coi cô là con gái, hiền lành còn rất ngoan ngoãn.

Mọi người vào nhà dùng bữa, vì biết cô và Hàn Dương về nên bà đặc biệt chuẩn bị rất nhiều món ngon. Đặc biệt hơn là trong suốt buổi ăn, Hàn Dương luôn lo cho cô từng li từng tí, cứ coi cô là con nít 3 tuổi vậy. Thật ngại chết đi được aaa..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Em đang ở đâu?

Sáng hôm sau, Hàn Dương đi làm sớm vì có cuộc họp gấp cần anh chủ trì, Mạnh Ái thì còn đang ngủ nên anh không kêu cô dậy, viết lại một tờ giấy note rồi hôn nhẹ trán cô một cái, sau đó mới chịu rời đi.

Hơn 1 tiếng sau, Mạnh Ái mới thức dậy, nhận ra đã gần 8 giờ, chắc có lẽ Hàn Dương đã đi làm. Cô định bước xuống làm vệ sinh cá nhân thì thấy được tờ giấy note được để ngay ngắn ở trên cái tủ màu nâu bên cạnh giường. Nét chữ này là của Hàn Dương, thật sự rất nắn nót mà còn đẹp: " Ái Nhi, anh đã dặn tài xế chở em qua nhà ba mẹ để đưa quà, có gì thì cứ đi. Thức dậy nhớ ăn sáng đó. "

Cô nhón miệng cười rồi sau đó nhanh chóng làm vệ sinh cá nhân, ăn sáng rồi đi tới nhà ba mẹ hai bên.

"Ting ting" _ Mạnh Ái tới nhà ba mẹ chồng trước, vì tiện đường và gần nhà hơn. Cô qua biếu cho ba mẹ vài món đồ mà hôm đi du lịch cô đã mua được.

Chú Hiếu (quản gia ở đây) chạy ra mở cửa chào đón cô.

- Thiếu phu nhân đã về, mời cô vào trong nhà, ông bà chủ đang ở phòng trà.

- Dạ vâng, chủ cũng vào đi, ngoài này nắng lắm _ Mạnh Ái vui vẻ chào lại.

Bước vào trong nhà, đi sâu thêm một tí, ông bà Ngô đang ngồi ở đó uống trà cùng nhau, thấy con dâu về liền mừng rỡ chào đón.

- Ái Nhi, con về rồi hả, nào nào ngồi xuống. _ Lệ Mỹ Hoa thấy cô thì rất vui mừng, bà rất là cưng chiều cô như con gái đẻ.

- Ba mẹ con mới về. _ Trước khi ngồi xuống, cô không quên chào hỏi một câu cho phải phép.

- Hôm nay ngẫu hứng gì mà lại về đây, Hàn Dương ức hiếp con phải không? _ Ông Minh Thức chọc ghẹo đứa con dâu này vài câu, ông cũng giống vợ, rất là cưng chiều đứa con gái của nhà họ Lục.

- Dạ không. Hôm bữa con có đi du lịch với anh ấy, có mua chút quà về biếu ba mẹ. _ Mạnh Ái vừa nói vừa chìa ra những hộp quà. Cô tặng ông và bà một cặp áo đôi, rồi còn nhiều món ngon đặc sản ở đó nữa. Ông bà Ngô thấy vậy liền hài lòng, có đứa con dâu như này quá tốt còn gì, đi chơi mà vẫn nghĩ tới ba mẹ chồng, nhưng tính hai ông bà xưa giờ có gì nói vậy: "Con bé này, dù gì cũng là người một nhà cả mà."

Ba người ngồi nói chuyện rôm rả cả buổi trời, sau đó cô chào tạm biệt họ rồi lại kêu bác tài chờ qua nhà ba mẹ của mình.

- Tiểu thư, con về rồi à. _ Quản gia Chu niềm nở khi thấy cô về, đã lâu rồi cô không về thăm nơi đây, hai thiếu gia thì làm việc bên nước ngoài, hai ông bà thì cứ rảnh rỗi đi du lịch đây đó. Nên ở đây chỉ còn có ông và thím Chu (Vợ của ông) cùng một vài người khác ở nhà.

- Dạ, ba mẹ con đâu rồi bác?

- Ba mẹ con đều đi du lịch cả rồi, thôi còn vào nhà đi.

Nghe quản gia Chu nói cả hai đều đi du lịch, Mạnh Ái có thoáng buồn, đã lâu không gặp nên có chút nhớ ba mẹ.

- Đây là quà của ba mẹ con, bác cất dùm con nhé. Còn đây là quà của bác và thím Chu đây, hảo ít lòng nhiều ạ.

- Con bé này, thật sự tốn kém lắm đó. _ Thím Chu nghe cô về cũng vui mừng chạy ra, cô vẫn còn nhớ hai lão già này thiệt là may mắn thay.

- Bác và thím nghỉ ngơi đi, con đi vòng vòng một chút.

Cô đi lên lầu phòng của mình, nơi đây vẫn được giữ trọn vẹn như cũ, nào là phòng màu hồng, tất cả đồ đạc như bàn học hay quần áo đều được giữ lại. Mạnh Ái lấy điện thoại ra gọi cho ba mẹ: "Ba mẹ đi du lịch hả? Con đang ở nhà đây, quà con mua cho ba mẹ đã đưa bác Chu cất hết rồi. Hai người đi không nói với con một lời nào."

- Áy da, chứ không phải con lâu nay không về thăm bọn ta sao? Thôi được rồi, hôm nào về ba mẹ sẽ ghé thăm hai đứa.

- Con nào có, hai người đi như vậy quả thật con rất nhớ nha. _ Mạnh Ái bắt đầu nhõng nhẽo qua điện thoại. Ông bà Lục thấy vậy liền cúp máy cười hí hửng, mỗi lần cô làm nũng hay nhõng nhẽo ông bà rất sợ. Là sợ mình mũi lòng rồi tự động bay về.

Mạnh Ái thờ dãi một hơi ngồi xuống giường, hơi ấm thân quen kéo cô chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay. Cứ thế ngủ ngon lành, bác quản gia và thím Chu lại tưởng rằng cô đã về rồi nên không lên lầu kiểm tra.

Hàn Dương đi làm về đã hơn 6 giờ tối, trong nhà thì chỉ thấy quản gia Trần và người làm, hỏi ra mới biết cô đi sáng giờ chưa về nhà. Hàn Dương lấy điện thoại gọi cho cô thì khóa máy (Máy Mạnh Ái hết pin), nhắn tin cũng không nhận được hồi âm, anh bắt đầu lo lắng, đi qua đi lại trước cửa nhà không thôi.

Liền lấy điện thoại gọi cho Kha Đức và Tử Hy: "Này, hai cậu nhanh đi kiểm Mạnh Ái cho tở, đi đâu giờ này chưa về nữa, LỆ LÊN ĐI TRỜI OI."

Anh giờ đang như ngồi trên đống lửa, lo lắng không thôi. Còn Mạnh Ái thì đang nằm ngủ ngon lành ở nhà của cô.

"Mạnh Ái, em đang ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Ông xã thao chết em (H)

Dạ mình cảnh báo có H nha, hong thích thì clickback dùm mình ạ:">

Suốt 1 tiếng đồng hồ tìm kiếm không có kết quả gì, Hàn Dương đã bực mình nay còn bực mình hơn, quyết tự mình đi tìm.

- Cậu bình tĩnh đi, chuyện gì cũng phải từ từ chứ _ Từ Hy kéo anh ngồi xuống khuyên nhủ.

- Bình tĩnh của cậu là bình tĩnh thể nào? Con mẹ nó, cô ấy đi đâu được chứ?

Anh tức giận ngồi xuống rồi quay sang cái anh hồi trưa lái xa chờ Mạnh Ái đi khiến cậu ta rùng hết cả mình.

- Cho cậu 1 phút giải thích.

- Dạ.. dạ, hồi sáng tiểu thư kêu tôi chờ qua nhà ba mẹ của thiếu gia, sau đó lại sang nhà ba mẹ đẻ. Cô ấy kêu tôi đi về đi không cần chờ nữa, nên.. nên tôi đi về. _ Anh ta lắp bắp không nói lên lời, người trước mặt đang tỏa ra sát khí lớn cực lớn.

- Vô dụng, tôi phát lương cho mấy người để làm ăn như vậy hay sao? _ Hàn Dương tức giận la lớn lên, sau đó bảo cậu ta lui ra. Còn anh lập tức lái xe đi kiếm cô gái ngốc kia.

Chạy sang nhà ba mẹ cũng chẳng có tin tức gì, sau đó anh tốn sức chạy sang nhà cũ của cô. Trên đường, chiếc xe Ferrari màu trắng vút nhanh như gió, cảnh sát cũng phải e dè, vì họ biết chỉ có Hàn Dương mới to gan như vậy thôi.

Quản gia Chu đang ở trong nhà thì nghe tiếng chuông inh ỏi, ra mở cửa mới biết là thiếu gia Hàn Dương, ông chưa kịp nói lời nào là cậu đã đi vào thẳng trong nhà rồi đi lên lầu. Anh vùng vằng đi kiểm tra phòng này qua phòng khác, đến căn phòng cuối cùng ở lầu 3 nọ, anh mở cửa vào.

Cả căn phòng được trang trí bằng màu hồng, vật dụng cũng màu hồng. Liếc tới chiếc giường kingsize màu hồng chưa, có một tiểu bạch thỏ đang ngủ miên man không hay biết gì. Nhận ra đó là Mạnh Ái, anh ngồi phịch xuống đất, dựa người vào cửa rồi nói: " Tìm thấy em rồi, thật là ngốc. "

Hàn Dương tiến lại gần chiếc giường rồi ngồi xuống, ngắm nhìn Mạnh Ái đang ngủ ngon lành, trong lòng thấy ấm áp hơn bao giờ hết.

Ngồi nhìn cô mãi mê, Mạnh Ái chợt trở mình thức giấc, nhìn thấy Hàn Dương ngồi nhìn mình, cô hết hồn.

- Em ngủ có ngon không? _ Lời nói của anh vừa ngọt ngào vừa có phần ma rợn trong đó.

- Aa, em ngủ quên. Mấy giờ rồi? Ấy chết hơn 9 giờ tối rồi cơ á. _ Mạnh Ái nhớ lại chuyện mình ngủ quên, sau đó nhìn sang đồng hồ để trên tủ, cô mới hết hồn vì mình ngủ tới giờ này, nhìn mồ hôi lấm tấm trên lưng và mặt, cũng đủ để cô biết Hàn Dương đã chạy đi kiếm cô.

- Anh.. anh ăn gì chưa? Em xin lỗi.. _ Mạnh Ái nhớ ra Hàn Dương vừa đi làm về, chắc chưa ăn gì nên cô hỏi.

- Em còn dám nói? Ngồi đó chịu phạt đi. _ Hàn Dương quay lưng bước ra cửa với vẻ mặt ngơ ngác của cô.

Anh đi xuống nhà, nói quản gia đêm nay anh sẽ ngủ ở lại đây rồi quay lên lầu, vừa mở cửa ra, anh bước vô nhìn mặt cô đang nhắm nghiền, sau đó khóa trái cửa lại, tiến gần lại Mạnh Ái.

- Anh sẽ phạt em, tổn hao công sức anh chạy nhiều nơi để kiếm còn em ngủ ngon lành ở đây.

- Anh..tính..l..àm..gì em? _ Mạnh Ái sợ sệt theo bản năng lùi về sau, toan chạy nhưng đã bị anh kéo lại.

- ĂN EM _ Hai từ anh nói ra đã làm Mạnh Ái sửng sốt hết cả người, chỉ sợ ngày mai cô không thể ngồi dậy nổi.

Đầu tiên anh áp môi mình lên môi của cô, Mạnh Ái không cho anh vào thăm dò bên trong. Anh nhịu mày, lấy tay chợt lết hai bên hông của Mạnh Ái, vì không phòng bị nên cô nhột, tự động hé miệng ra cho Hàn Dương vô càn phá bên trong.

Vừa hôn anh vừa thành thực cời từng món đồ vương vãi trên người của cô và anh ra. Ra sức dùng tay nắn bóp đôi gò bông của Mạnh Ái đang phập phồng theo nhịp thở kia.

Hàn Dương hôn trượt xuống xương quai xanh tinh tế rồi tới " hai ngọn núi " kia. Anh dùng lưỡi liếm mút lấy nó rồi lấy răng cắn mạnh một cái làm cô bất

ngờ mà la lê "aaa", dĩ nhiên ngọn núi còn lại được anh xoa nắn rất kĩ càng.

Bàn tay anh vuốt ve eo của Mạnh Ái, sau đó dần xuống tới "khu rừng" rậm rạp kia. Hàn Dương mới chỉ cho một ngón tay vô mà dâm thủy trong người cô đã bắt đầu chảy ra từ từ. Mạnh Ái kiềm nén không phát ra tiếng la nữa, nhưng chỉ tới khi anh cho vào ngón tay thứ ba vào để khuếch trương nó ra thì lúc đó cô mới bắt đầu cảm giác thoải mái, không nhịn được: "A..aa..nhẹ thôi Dương..ng".

Hàn Dương cầm cậu nhỏ của mình đứng trước khe hở kia mà vòn vòn chứ không đi vào trong. Anh cũng rất khó chịu nhưng chỉ muốn trêu ghẹo cô một tí, anh cũng muốn làm aa.

- Dương..cho..e....m đi. _ Mạnh Ái thấy khó chịu trong người, khoái cảm đã dâng trào nhưng Hàn Dương cứ vòn vòn không chịu vào.

- Em vừa nói gì? _ Anh giả lơ như không có chuyện gì xảy ra.

- Ông...xã...th..ao chết..em aa. _ Mạnh Ái đỏ mặt khi nói ra những lời như thế này nhưng cũng đành chịu thôi.

- Được, theo ý em.

"Cậu nhỏ" này giờ của anh như muốn nổ tung ra, không thể chờ đợi thêm được nữa, Hàn Dương liền cho nó tiến vào thăm dò khu rừng kia.

- A _ Mạnh Ái bất chợt la lên vì vật to lớn kia xâm nhập vào. Hạ thân bên trong của cô co rút dữ dội, như muốn bóp chặt phân thân kia của anh.

Hàn Dương bắt đầu động, ban đầu là nhẹ nhẹ nhưng được một lúc lại bắt đầu mạnh lên, mỗi cú thúc của anh làm cô muốn rách ra ở bên trong. Vừa đau nhưng lại vừa thoải mái.

"Phạch phạch phạch phạch"

Những tiếng động hòa lẫn vào tiếng rên rỉ của cô làm cho căn phòng nặng mùi dâm dục.

Tốc độ của người đàn ông này ngày càng mạnh, bụng dưới của cô có thể thấy được nó nhô lên. Quy đầu của anh luôn chạm tới điểm G của Mạnh Ái, vì thế mà dâm thủy chảy ra càng nhiều làm ướt hết cả một mảng giường màu hồng.

Không hiểu sao Mạnh Ái lại mang cho anh một khoái cảm mãnh liệt như vậy. Huyệt đạo của cô gái nhỏ này cứ bóp chặt lấy tiểu Dương của anh, thật là cảm giác mê mẩn làm anh không muốn dứt.

- Thả lỏng ra, em bóp anh chặt quá đấy.

Trải qua nhiều lần, "tinh dịch" của anh bắn vào bên trong cô ít nhất cũng phải 4 lần, mỗi lần như vậy anh đều "Gầm" lên, nhưng tận 4 lần mà anh chả biết mệt, Mạnh Ái cũng phải khâm phục, còn cô sao? Cứ xiu lên xiu xuống thật mệt aa.

Anh ôm cô vào lòng rồi bước vào nhà tắm, tắm rửa thật sạch rồi mặc đồ ngủ vào cho cô. Sau đó cả hai cùng ôm nhau ngủ khi trời hập hừng sáng.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.